

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — Τεύχος 185
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1919

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΘΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ	”	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίτρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—
Διὰ τὰ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ	Ἐτησ. συνδρομὴ δρχ.	30.—

Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Ἐπιγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ., ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.
Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.
Αἱ ἐγγράφαί ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός. — Τὸ τεῦχος δρχ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀμερικανικὴ Ἰδεολογία. — Τὰ Ἰταλικά. — Οἱ Μεγάλοι ἄνδρες στὸ σχολεῖο ὑπὸ **Μαριέτας Γιαννοπούλου**. — Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. ὑπὸ **Ἀναξαγόρα**. — Τὰ Λοικά δικαστήρια, ὑπὸ **Ν. Σαῖτα**. — Τὸ Ζήτημα τῆς Γυναικὸς, ὑπὸ **Νανῶς Ροντάκη**. — Στὴ Μυστιά, ὑπὸ **Αἰμ. Β. Κασουφοῦ**. — Καλλιεργούμενα φυτὰ καὶ κατοικίδια ζῶα, ὑπὸ Βίκτωρος Ηελιν, κατὰ μετάφρασιν ὑπὸ **Εὐλόγιου Κουρούλα**, διδάκτορος τῆς φιλολογίας. — Ἐκλιπούσαι φυσιογνωμίαι, Πλάτων Ροδοκάννης. — Ἀπὸ τῆν ζωῶν τοῦ μηνός. — Ὁ Κόσμος. — Ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. — Ὀλιγόστιχα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ΠΟΛΕΜΙΚΗ “ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,”

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» παλαιάσα μέχρι τοῦδε εἰς μυρίας δυσκολίας διὰ τὴν ἐξέυρεσιν χάρτου εἶναι ἤδη ὑποχρεωμένη νὰ ἐμφανίζεταί με μορφήν καθαρῶς **πολεμικὴν**, μορφήν τῆς ἀνάγκης. Ἡ κρίσις τοῦ χάρτου ἐφθασε στὸ δέυτατον σημεῖον καὶ δεόν νὰ θεωρηθῆται ἄθλος καὶ οὐ κατορθώομεν νὰ ἐκδιδώμεθα.
Ἡ τιμὴ τοῦ χάρτου ἐφθασε πλέον εἰς ἀπρόσιτα ὕψη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΒ΄.

ΑΘΗΝΑΙ—ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1919

ΤΕΥΧΟΣ 135

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Ἐνας χαλύβδινος ἀδιapέραστος θώραξ περιφρουρεῖ τὰ ἐθνικὰ δίκαια τῶν Λαῶν. Ἡ ἀμερικανικὴ ἰδεολογία. Ἐναπῆδᾶ αὕτη ἀπὸ κάθε σκέψιν, ἀπὸ κάθε διανόησιν, ἀπὸ κάθε ἐνέργειαν, τῶν ὑπερόχων τέκνων τῆς μεγάλης Δημοκρατίας. Ἐπὶ τῇ **ἐορτῇ τῆς ἐργασίας** ἢ ὁποῖα πανηγυρίζεται στὴν Ἀμερικὴν τὴν 3ην Σηβρίου, καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς ὁποίας μεῖ ἰδιαιτέρον ἐνθουσιασμόν ἐπανηγύρισε καὶ ὁ ἑλληνικὸς Λαός, ὁ Πρόεδρος Οὐίλσον ἐξέδωκε διάγγελμα διὰ τοῦ ὁποίου καθώριξε τὸν χαρακτηριστῆρα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀγώνος καὶ παρείχεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διδάγματα μεστὰ ἀπὸ ὑψηλὰ καὶ εὐγενικὰς ἰδέας. Μέσα στὰς γραμμὰς του ἀνευρίσκομεν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς κατωτέρω, αἱ ὁποῖαι πληροῦν ἀπὸ πίστιν τὰ μικρὰ ἔθνη πρὸς τὴν Δικαιοσύνην τῶν ἰσχυρῶν.

Ἐχάριν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης πολεμῆ ὁ Ἀμερικανὸς στρατιώτης, λέγει ὁ Πρόεδρος.

Ἐὶς τὸ γνωρίζουν αὐτὸ κάλλιστα οἱ στρατιῶται τοῦ μετώπου καὶ μόνον ποῦ τὰ συλλογίζονται γίνονται χαλύβδινοι. Ἐννοοῦν δὲ ἀνέλθωσαν σταυροφόροιαν. Δὲν πολεμοῦν δι’ ἐγωιστικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Θὰ περιεφρόνουν οἷον δήποτε μαχόμενον δι’ ἐγωιστικὰ συμφέροντα οἰουδήποτε ἔθνους. Θυσιάζουν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ παραμείνουν ἰεραὶ καὶ ἄθικτοι αἱ ἐστία πανταχοῦ, ὅπως καὶ αἱ ἰδικαὶ των εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ διὰ νὰ εἶναι εἰς ὅλα τὰ μέρη οἱ ἄνθρωποι ἐλεύθεροι, ὅπως ἐννοοῦν νὰ εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι ἐλεύθεροι. Ἀγωνίζονται διὰ τὰ ἰδεώδη τῆς χώρας των τὰ μέγιστα, τὰ ἀθάνατα ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα φωτίζουν τὸν δρόμον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους παντοῦ ὅπου βασιλεύει ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζοῦν μετὰ τὸ μέτωπον ὕψηλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἐλεύθερον.

—Δι’ αὐτὸ πολεμοῦν μετὰ χαρὰν καὶ εἶναι ἀήττητοι. Ὑστερα ἀπὸ τὸ Ἐυαγγέλιον αὐτὸ

τῆς Δικαιοσύνης, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιστικὴν αὐτὴν ἀντίληψιν, ἔρχεται ἄλλη φωνὴ ὠραία, ἐμπνευσμένη, ὑψηλὴ, πολιτισμένη νὰ κηρύξῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀμερικανικῆς ἰδεολογίας. Ὁ ἀμερικανὸς Ἀντιναύαρχος κ. Χένρυ Οὐίλσον κρατῶν τὸ αἶσθημα τῶν ὑποχρεώσεων τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τὴν στρατιωτικὴν των στολὴν, ἀπηύθυνεν ὑπέροχον ἐπιστολὴν πρὸς τὰς ὑπ’ αὐτὸν ναυτικὰς ομάδας.

Μεταξὺ ἄλλων θαυμασιῶν σκέψεων καὶ ἀποστροφῶν ἀνευρίσκομεν καὶ τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς ποῦ ἀναδεικνύουν τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

«Κάθε μέγιστον ἔθνος ἐν τῇ ἰστορίᾳ γενέσκει τὸ ὄνομά του πρὸς κάποιον ὠρισμένην ἰδέαν. Ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὸ Καλόν, ἡ Ρώμη πρὸς τὸν Νόμον, ἡ Ἰουδαία πρὸς τὴν Θρησκείαν. Ἡ Ἀμερικὴ ἴσεται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου ὡς ταυτόσημον πρὸς τὸν ἰδεώδη τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἔθνος μας εἶναι ταυτόσημον πρὸς κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἀντιφέρεται πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς τυραννίας.

Ὁ Ἀμερικανὸς δὲν εἶναι κανένας διεθνὴς φαρισαῖς, ὁ ὁποῖος ἀρέσκειται εἰς πομπώδη λόγια. Ὁ Ἀμερικανὸς αἰσθάνεται, ἔχει μέσα στὸ αἷμά του τὴν ἀντίληψιν τῶν ὠραίων ἰδανικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἔχει τὸ θάρρος νὰ κηρύσσει τὴν ἀνθρωπότητα ἐπισφραγίζων αὐτὰ μετὰ μεγαλειότερας δυνατῆς ἀνθρωπίνους θυσίας.

Εἶναι λοιπὸν γιὰ μᾶς, γιὰ τὴ Φυλὴν μας, γιὰ τὸ ἔθνος μας ἡ μεγαλειότερα ἐγγύτης καὶ ὁ Πρόεδρος κ. Βενιζέλος εἶναι ἀναμφισβήτητον πλέον, ὅτι εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ταύτης θὰ ἀνεύρη τὰ ἰσχυρότερα σημεῖα διὰ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν ἐθνικῶν του ἀγώνων καὶ τὴν ἰκανοποίησιν τῆς διαρκῶς ἀγωνιώσης ἐθνικῆς ψυχῆς.

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΠΕΖΩ ΛΟΓΩ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΑΛΒΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Είδομεν ότι ο Βρετός γράφει, ότι ο Κάλβος υπό του διαδόχου του άριστου "Αδαμ, δηλαδή από τον Νούγεντ, διωρισθή συντάκτης της επίσημου "Εφημερίδος των Ιονίων Νήσων. "Εφημερίς αυτή κατ' αρχάς ε-γράφετο Ιταλίστι, από του 1831 Ιταλίστι και ελληνίστι, από του 1833, επί Νούγεντ, μόνον ελληνίστι, από του 1845 ελληνίστι και Ιταλίστι και από του 1852 μέχρι της ενώσεως ελληνίστι, Ιταλίστι και άγγλίστι.

Καταργηθείσης τής λογοκρισίας, τῷ 1848, και άρχο- μένου του 1849, έβεδόθη υπό του φιλοσόφου και πολιτευτοῦ Βράλια, ή σπουδαία εφημερίς Πατρεις ελληνίστι και γαλλίστι πρόγραμμά έχουσα την οριζ- κήν του συνάγματος μεταρρυθμίαν.

Συντάκται, εκτός του Βράλια, ήσαν ο Κάλβος, ο Ιωάννης Πετριτσόπουλος, ο Ναπολέων Ζαμπέλης και ο Σπυρ. Ζαμπέλης, πάντες εκ των διαπρεπόντων εν Κερκύρα. "Ο βασιλεύς "Οθων άναγνώσας την «Πατρίδα» είπεν: «"Η Κέρκυρα δεν είναι μόνον υπό «γεωγραφικήν, αλλά και υπό πολιτικήν έποψιν ή «κεφαλή της "Ελλάδος». "Ο Κάλβος και εις άλλα μεταρρυθμιστικά όργανα έγγραφει και ανταποκρίσεις άπέστειλεν ύπερ των επτανησιακών δικαιωμάτων εις άγγλικάς και Ιταλικάς εφημερίδας.

Φυσικά άμα ο Κάλβος ήλθεν εις Κέρκυραν άνή- κεν εις τόκρυβημιστικόν κόμμα, έπειτα προσεχώρησεν εις τό μεταρρυθμιστικόν έτερόν άνήνοικόν έπισημότε- ροιτών τότε "Επτανησίαν, εν οίκαδι ποιητής του ύ- μνου εις την "Ελευθερίαν. "Ο Κάλβος διά τούτο και επί του άριστου Ουόδου, ότε ήλθον εις διαπραγ- ματεύσεις οι μεταρρυθμιστά μετά του "Αριστου περί νέων μεταρρυθμίσεων, ο Βράλιας συνεκίλεσε και τον Κάλβον μετά του Κουρή, Παδοβα, Ζαμπέλη και "Αρβανιτάκη και άπεφασίσθη να υποβάλουν τῷ "Αρ- μοστή υπόμνημα υπόδεικνουν τας νέας μεταρρυθμί- σεις. "Ο Α. Κιατίνης τῷ έτει 1845 ήρχισεν εν Κερ- κύρα την έκδοσιν λαμπροῦ περιοδικου υπό τον τίτλον «Giornale di legislazione, giurisprudenza, lette- ratura, scienze e varietà di-uttili conoscente», ούτινος ήτο συνεργάτης και ο Κάλβος. Καί εν τῷ δευτέρῳ τόμῳ (σελ. 240—261) εδημοσίωσεν άνέκδο- τον άπόσπασμα του ποιήματος του Φωσκόλου Jnno alle Grazie, τῷ όποιον έπέστελλαν εις τον διαπρεπή φίλον μας Κάμιλλον "Αντώναν Τραβέρσην και άνε- δημοσίωσεν εις τὸ σύγγραμμά του Curiosità Fos- caliane (σελ. 333—365). "Οτε ο "Αντώνας Λάνδολος

εδημοσίωσεν θρησκευτικοπολιτικόν φυλλάδιον ο Κάλ- βος τὸν επέκρινε.

"Ας άφηγηθώμεν τώρα φιλολογικόν επεισόδιον, τὸ όποιον συνέβη εις Κέρκυραν. "Ανόνημος τις ήρώτησε τον καθηγγητήν τής "Ανατολής, Γενική; Παιδολογίας και Φυσιο'ογίας εν τῷ "Ιονίῳ Πανεπιστημίῳ, τον Γεώργιον Θεριανόν, τί έννοσθμεν διά μεγαλο- φριάν (genio) και τί διά πνεύμα (spirito), ποίαι δηλαδή αι διαφοραι των δύο τούτων διανοητικῶν πλεονεκτημάτων και ποίαι αι κυριότεραι συνθήκαι πρός ανάπτυξιν αὐτῶν. "Ο Θεριανός άπήνησε διά τής "Εφημ. τής Κυβερνήσεως, όπου εδημοσιεύοντο και φιλολογικά άρθρα και ποιήσεις.

"Η συζήτησις, έννοείται, έγένετο Ιταλίστι. "Ο Θε- ριανός, λοιπόν, άπήνησεν ότι ή μεγαλοφρία συνίστα- ται εις τον ύψηλόν βαθμόν τής άριθείας (essatezza) όπου δύναται να φθάση ή κρίσις, ότι τούτο έξαρτά- ται εκ του ότι εις εκείνην την διανοητικήν ένεργη- κότητα, ο νοῦς συγκεντρωμένος, συλλαμβάνει κάθε τι σχετικόν, τὸ όποιον διαφεύγει γενικῶς την προσοχήν των άλλων και τὰ ταξινομεί και τὰ διαθετεί εις τρό- πον ώστε, κατ' άνόγκην, τὸ εν να είναι το κατ' εὔθειαν και άμεσο του ἄλλου υποτέλειαι. Οὔτως ή μεγαλοφρία έξετέλει την ισχύν, τας σχέσεις και τας συνθήκας, αι όποια αναγκαιοῦν πρός ανάπτυξιν ενός φαινομένου και βοηθοῦμένη υπό των στοιχείων τούτων φθάνει εις βαθμόν ν' άνεύρη τον νόμον υπό τον όποιον ή φύσις διευθύνει τας ενεργείας τής. "Οτι ένῷ τὸ πνεῦ- μα συνδέεται εις την διανοητικήν εκείνην εὐκολίαν τής διακρισεως των πραγμάτων εκείνων τὰ όμοια υπό μίαν φαινομενικήν ομοιότητα, ήδύνατο να συγχ- οσθῶν. "Οτι ο πλοῦτος και ή πενία επιδρῶσι, διότι διά του μὲν αναπτύσσονται αι διανοητικαι δυνάμεις, ένῷ διά τής δε ταπεινοῦνται. "Οτι ή μελέτη των ποιή- σεων ένῷ ανάπτυξη των νοῦν, άγει προς την τρέλλαν και ή μελέτη τής ιστορίας μόνη εμπνέει την ήθικην, την σύνεσιν και επιδρῶ εις την βελτίωσιν των ήθων. "Ο Κάλβος πρός τας δοξασίας ταύτας του συναδελ- φου, άμέσως άπήνησεν διά τής ιδίας εφημερίδος. "Απήνησεν ειρωνικῶς, προσπαθῶν ν' άποδείξῃ τὸ μη ὀρθόν των ιδεῶν του Θεριανου επί ενός αντικει- μένου ὑψίστου ένδιαφέροντος και μάλιστα κατά την έποχην εκείνην όπου ήτο ή μεγάλη άνάγκη να χωρίζη- τας εκείνους οίτινες είχαν μεγαλοφριάν ή πνεῦμα, από εκείνους, οίτινες δεν έχουν οὔτε τὸ εν οὔτε τὸ άλλο.

("Ακολουθεῖ)

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τὸ κομμάτι αυτό, άπόσπασμα, από ένα άρθρο του βιβλίου Affeto, είναι μεταφρα- σμένο ελεύθερα από τὸ "Ιταλικό. Είναι του Augusto De Benedetti.

"Ολόκληρη ή Εὐρώπη θαυμάζει τον μεγάλο συγγραφέα, που όλα του τὰ βιβλία είναι ά- ληθινά άριστουργήματα.

"Ο Edward Peeters διευθυντής τής Revue Internationale et Polyglotte Minerva, που έ- ζαμε γενική κριτική των διαφόρων έργων του De Benedetti, εις τὸ βιβλίον του «Augusto De Benedetti etson oeuvre» λέγει μέσα στα άλλα κ' αυτά:

"Από συγκίνησι, από μιὰ γλυκειά συγκίνησι, πλημμυρισμένη με θερμή συμπάθεια, γιομίζουμε, γράφοντας αυτό τὸ όνομα.

Αὐτὸ τὸ όνομα είναι γνωστὸ σ' ὅλο τον κόσμο.

"Αλλ' ἄς πᾶμε σ' τὸ ίδιο τὸ κομμάτι, όπου διαβάζοντάς το, ὁ καθένας θὰ καταλάβη πόσο δίκιο έχουν να τον θαυμάζουν. Σ' αὐτὸ περιγράφει, πῶς πέρασαν τὴ μικρή τους ήλι- κία στὸ σχολεῖο, πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες.

"Ας δοῦμε μερικὸς κ' ἄς αναφέρουμε κάμποσα άνέκδοτα αξιοσημείωτα τής παιδι- ατικῆς ζωῆς τους, ἀρχίζοντας από τον "Ερρίκο MESMES σύμβουλο του "Ερρίκου Β'.

"Αμα ήταν μικρός, ὁ πατέρας τον πήγε, μαζί με τὸ μικρότερό του ἀδελφό, σ' ένα σχολεῖο τής Βουργουνδίας.

"Γιὰ δύο λόγους—γράφει ὁ ίδιος "Ερρί- κος—ὁ πατέρας μου ήθελε να πᾶμε σχολεῖο. "Ο πρώτος γιατί τὸ ίδιο φαγητὸ γιὰ ὅλους ἔδινε καλή ὑγεία σ' τὴ νεολαία, και ὁ άλλος, γιὰ τὴ πειθαρχία που θὰ μᾶς είχαν. Κ' ἔτσι—θὰ λησμονούσαμε τὰ υπερβολικά χάδια που ἔχονταν ἐπιφθῶς τὰ παιδιὰ ὅταν είναι σ' τὸ σπίτι τους. Καὶ πραγματικῶς εἶδα πῶς οἱ δέκα ὄχτῳ μήνες του σχολεῖου με ὠφέλησαν πολύ. "Εμαθα να συζητῶ μπροστά σε ζό- σμο, ἐγνώρισα καλοαναθεμελιμένα παιδιὰ, ἐ- συνήθισα μιὰ ζωῆ-λιτή και να διαρωτῶ τῆς διάφορες ὥρες μεθοδικῶς. "Ετσι βγαίνον- τας από τὸ σχολεῖο ἀπήγγειλα πολλοὺς στί- χους λατινικῶς ὀδικούς μου, δύο χιλιάδες ἑλληνικῶς και ὀλόκληρο τον "Ομηρο. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ἐκείνης τής ἐπο- ρῆς με συγχαίρναν.»

"Επειτα ἔρχεται ὁ μεγάλος φιλόσοφος René DESCARTES συγγραφεὺς του Sur la Methode. Σὲ ήλικία ὀχτῳ χρόνων πῆγε σ' τὸ

σχολεῖο (Collegio) των "Ιησουιτῶν τής FLECHE όπου τον περιποιούνταν ιδιαίτέρως ὁ διευ- θυντής, που είχε ἀναλάβει να τον μορφώσει. "Εμελετοῦσε πολὺ τὴ μυθολογία, και γενικῶς ὅλα τὰ μαθήματα. Γιὰ τὴ μεγάλη του δὲ ἐπι- μέλεια του ἐπέτρεψαν να διαβάξῃ κ' ἄλλα βιβλία, χωριστὰ από τὰ μαθήματά του. Σὲ ήλικία 14 χρόνων σκέφθηκε να διαιρέσει τὰ διδάγματα και τὰ μοίρασε σε τέσσαρα:

1) Να μη πιστεύῃ κανεὶς τίποτα, ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ή ἀλήθεια.

2) Να ξεχωρίζῃ τὰ διάφορα πράγματα, ὅ- σον εἰμπορεῖ περισσότερο, γιὰ να τὰ καταλα- βαίνει καλύτερα.

3) Ν' ἰτακτοποιῇ σ' τὸ κεφάλι τῆς διάφορες σκέψεις, ἀρχίζοντας πάντα, από τῆς ἀπλού- στερες.

4) Να μη βγάινῃ τίποτα, από ἐκεῖνα τὰ πράγματα, που ὀλόκληρα είναι ἄξια προσοχῆς.

Καὶ τὴν ήθικὴ ἐπίσης σε τέσσαρα μέρη τὴν διαίρεσε:

1) Στὸ να ὑπακούῃ κανεὶς στους νόμους και στὰ ἔθιμα τής πατρίδος του.

2) Να είναι ἀποφασιστικὸς και σταθερὸς στὲς ὑποθέσεις του.

3) Να κουράζετῃ γιὰ να νικήῃ τον εαυτὸ του, περισσότερο από τὴ τύχη.

4) Να ἐκλέγῃ τὴν καλύτερη ἐνασχόλησι ὥστε να μορφωνῇ τὸ λογικὸ του, και να γνω- ρίζῃ καλύτερα τὴν ἀλήθεια.

Πάντα σ' τὸ σχολεῖο ὁ DESCARTES ήταν τόσο προσεκτικὸς, ὥστε και από κάμμιὰ σύμ- πτωσι του παιγνιδιου ἔβγανε διάφορα συμπε- ράσματα ὑπολογισμῶν και ἐπεδότημα σ' τὸ τελειοποίησιν τὴν ἀναλυτικὴ μελέτη των πι- ληθῶν κειμένων και τής ἀλγεβρας. Καὶ τέλος δέκα ἔξη χρόνων βγήκε από τὸ σχολεῖο, παίρ- νοντας μαζί του τὸς ἐπτάησους ὅλων των δα- σκάλων του.

"Αναφέρω περαστὰ τὸς δύο μεγάλους συγ- γραφεῖς, "Ισπανοὺς LOPEDE VEGA και Calde- ron de la Barca, που πήρασαν κάμποσο καιρὸ σ' τὸ σχολεῖο, και θὰ διηγηθῶ κάποιες λεπτο- μέρειες περιεργες τής ζωῆς του Le Beau.

"Ο Le Beau μικρὸς πῆγε σ' τὸ σχολεῖο τής "Αγίας Βαρβάρας και σε λίγο καιρὸ ἐπροώ- δευσε τόσο πολὺ, που οἱ καθηγητὰ του σκέ- φθηκαν να τον φυλάξουν να ἰδῶν πῶς τὰ κα- τάφευγε. Καὶ τὴν ἄλλη βραδεία ἀνακάλυψαν ὅτι τὸ παιδί είχε κοντὰ του ένα φανάρι, που δὲν τῷ βλεπε κανεὶς, κ' ἔτσι μ' αὐτὸ τον τρόπο μορούσε να μη κοιμάται τὴ μισὴ νύχτα. "Ο-

μως μ' ὄλον αὐτὸ τὸ ζήλο γιὰ τὴ μελέτη θζ-
λησε νὰ φύγη ἀπ' ἐκεῖ. Μιὰ μέρα βρῆκε στὸ
σπίτι ἕνα τόμον τοῦ Racine καὶ τὸν πῆρε στὸ
σχολεῖο. Κάποιος δάσκαλος τοῦ τὸ βρῆκε καὶ
τὸν τιμώρησαν. Ἀπὸ τότε ὁ Le Beau πελ-
μωσε τόσο, ὥστε κατάρφερε τὴν οικογένειάν
του ν' ἀλλάξῃ σχολεῖο καὶ νὰ τὸν πᾶν εἰς τὸ ἐκ-
παυτήριον τοῦ Plessis.

Ἐπίσης καὶ ὁ Alembert πῆγε εἰς σχολεῖο. Ὁ-
ταν ἦταν δέκα χρόνων ὁ δάσκαλος τοῦ ἐδή-
λωσε πῶς δὲν εἶχε παιδί νὰ τὸ μάθῃ. Φεύ-
γοντας ἀπ' ἐκεῖ, πῆγε εἰς τὸ σχολεῖο «Μαζα-
ρίνος», ποῦ τὸν ἔβαλε μιὰ φτωχὴ γερὰ ποῦ
τοῦ χρησίμευε γιὰ μητέρα. Ἐμεινε κάμποσα
χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἀναπτύχθηκε
πολύ, καὶ ξευγενίσθηκε τόσο ἡ καρδιά του,
ὥστε ἠθέλει νὰ μείνῃ καὶ μεγάλος μὲ κείνη τὴ
γερὰ ποῦ τῆς χρωστοῦσε τὴ ζωὴ του, ἂν καὶ
ἦταν γυνὴ μιᾶς πλοῦσις κυρίας.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ εἰς τὴ Νορβηγία ἕνας ἄλλος
μὲ ἔκτακτο μυαλὸ πῆγαινε εἰς τὸ σχολεῖο. Ὁ Κά-
ρολος Λινναῖος, ποῦ ἀργότερα γέννηκε ὁ πρῶ-
τος βοτανολόγος τοῦ κόσμου. Ὁ πατέρας του
— ἕνας γέρον παπᾶς — πηγαίνοντάς τον εἰς
σχολεῖο, τὸν εἶχε συστήσει ἰδιαιτέρως εἰς τὸ δι-
ευθυντὴ, αὐστηρότατον ἄνθρωπον.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ

[Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ δικηγορικὸν γραφεῖον Καθηγητοῦ
τινος τοῦ Δικαίου. Ὁ παρακαθήμενος Συναγματολόγος
Καθηγητῆς ἀναγινώσκει ἐγκυρίδιον Πολιτικῆς Δι-
κονομίας. Ὁ Πρῶτος Καθηγητῆς φαίνεται σοβαρῶς
ἀπασχολημένος εἰς τὴν φυλλομέτρηση Γαλλικοῦ ἐγκυ-
κλοπαιδικοῦ λεξικοῦ. Αἰφνης σταματᾷ εἰς μίαν σελίδα.
Ἀναγινώσκει:]

Α' Καθηγητῆς: Ὁραῖα. Σοσιετὲ εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν μεταφράζειται κοινωμία (πρὸς τὸν συνάδελ-
φον). Κύριε συνάδελφε, ἔχετε περὶ χροῖον τὸ γαλλοε-
λληνικὸν λεξικόν;

Β' Καθηγητῆς: Ποῖαν λέξιν θέλετε, κύριε
συνάδελφε; Ἴσως νὰ τὴν γνωρίζω ἐγώ.

Α' Καθηγητῆς: Assemblage.

Β' Καθηγητῆς: Ἐθνοσυνέλευσις, νομίζω, (φυλ-
λομετρεῖ τὸ ἐπὶ τοῦ γραφείου του λεξικόν). Ἄ, ὄχι.
Ἄδρῳσιμα, συγκρότημα, ἔνωσις, κατάτα-
ξις τετυπωμένων φύλλων.

Α' Καθηγητῆς: Θανασία (ἀναγινώσκει). Ἄδ-
ρῳσιμα ἀνθρώπων ἠνωμένων ὑπὸ τῆς φύσεως,

Ὁ Κάρολος — ποῦ ἦταν δώδεκα χρόνων —
ὄλο τὸν χειμῶνα εὐχαρίστησε τὸν πατέρα του.
Μελετοῦσε ἀδιάκοπα τὰ λατινικά. Ἀλλὰ μιὰ
ἀνοξιάντικη ἡμέρα, ποῦ πῆγε περὶ τὸν εἰς τὴν
ἐξοχὴν, κατὰ τὸν ἄλλο πατέρα, ἄρα εἶδε ἕνα
περιβόλι κατὰφορτὸ ἀπὸ διάφορα λουλούδια,
ἔτριξε μπροστά, δίχως νὰ τὸν καταλάβῃ κανεὶς.
Ἄμα κατάλαβαν τὴν ἀπουσίαν του ἦταν ἀργά.

Γιατὶ αὐτὸς κρυμμένος μάζευε μὲ ἀπληστία
λουλούδια, φύλλα, ρίζες, κισσάκια κ.τ.λ. Ἐπὶ
τέλους τὸν βρῆκαν τὴν ἄλλη μέρα κοιμισμένο
καὶ ἔχοντα πυρετό. Τότε οἱ δασκάλοι θυμω-
μένοι εἶπαν εἰς τὸν πατέρα του πῶς ἦτο ἀδύνατον
νὰ μάθῃ κάτι γιατί εἶχε μεγάλῃ ὀκνηρίᾳ καὶ
μεγάλῃ πείσῃ. Ὁ πατέρας του γὰρ νὰ τὸν
τιμωρήσῃ, τὸν ἔβαλε μαθητὴ σ' ἕνα παπουτοῦ.
Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη κάθε Κυριακὴ διεσκέ-
δαζε μαζεύοντας λουλούδια. Τὲς περιέργες
αὐτὲς ἐκδρομὲς παρεκολούθησε πολλὰς φορὰς
ὁ Rothan, ὁ ὁποῖος τὸν σύστησε σ' ἕνα καλὸ
βοτανολόγο τοῦ Lund. Πάλι ὁμως ἀναγκά-
στηκε γιὰ νὰ ζήσῃ, καὶ πᾶν σὲ κάποιον παπου-
τοῦ. Ἔτσι σπουδάσε βοτανικὴ καὶ συγχρόνως
δοῦλεψε καὶ παπούτσια.

*Ἐπειτα συνέχεται.

MARIET, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἢ ὑπὸ τὸν νόμον. Ἀκούετε λοιπόν, κ. συνά-
δελφε, τί θὰ πῇ κοινωμία. Τώρα ἂς ἴδωμεν τὴν
λέξιν Ἐθνος (φυλλομετρεῖ τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν
λεξικόν) Nation... (μεταφράζει) ὄλοι οἱ κα-
τοικοῦντες εἰς τὴν αὐτὴν χώραν καὶ ὑπὸ τὴν αὐ-
τὴν κυβέρνησιν. Ἐξοχον (πρὸς τὸν συνάδελφον.)
Δενταροετηρήσατε, κ. συνάδελφε τίποτε;

Β' Καθηγητῆς: Ὁχι.

Α' Καθηγητῆς: Ὅτι ἡ μετάφρασις ἔγινεν ἄνευ
τῆς βοήθειας λεξικοῦ αὐτὴν τὴν φορὰν.

Β' Καθηγητῆς: Αὐτὸς εἶνε θρίαμβος... Ἄν
γνωσθῇ αὐτὸ θὰ κάμῃ κατάπληξιν... Καὶ
ἔχον τὴν τὸλμην κατὰ τὴν αὐτῶν οἱ κύριοι δη-
μοσιογράφοι, ποῦ νομίζουν διὰ τὰ γνωρίζουν
ἅλα, νὰ λένε πῶς δὲν γίνεται σοβαρὰ ἐργασία
ἐδῶ μέσα.

Α' Καθηγητῆς: Ἀπὸ τῆς συγμῆς αὐτῆς, κύ-
ριε συνάδελφε, ἀρχίζει τὸ σοβαρώτερον σημεῖον
τῆς ἐργασίας. Πρόκειται ἡδὴ, προσέξατε, πα-
ρακαλῶ, νὰ ἐνωθῶν αἱ δύο ἔθνη, ἢ ἔθνη

τῆς λέξεως «κοινωμία» καὶ ἡ ἔννοια τῆς λέξεως
«ἔθνος», διὰ νὰ ἀποτελεσθῇ ἡ Κοινωμία τῶν
Ἐθνῶν.

Β' Καθηγητῆς: Δὲν εὐρίσκατε, κύριε συνάδελφε,
ὅτι ἀρκετὰ εἰργασθῆμεν σήμερον;

Α' Καθηγητῆς: (Βλέπων τὸ ρολογι τοῦ). Πότε
παρήλθεν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Καὶ ὁμως δὲν
ἐκουράσθηκα διόλου. Μὲ ἐμπνέει τόσον τὸ
θέμα αὐτό.

Β' Καθηγητῆς: Μὰ εἶνε καὶ μεγάλο ζήτημα.

Α' Καθηγητῆς: Ἐνα τέταρτον τῆς ὥρας τὸ θυ-
σιάζω ἀκόμη.

Β' Καθηγητῆς: Ἀκούρατος πάντοτε.

Α' Καθηγητῆς: (Κτυπᾷ τὸ κουδούνι, ἔρχεται ὁ
διηγητής). Γιάννη, εἰσπράξες τὸν μισθὸν τοῦ
Πανεπιστημίου;

Γιάννης: Μάλιστα, κύριε.

Α' Καθηγητῆς: Ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἀ-
ποζημιώσεων;

Γιάννης: Καὶ αὐτὸν, κύριε.

Α' Καθηγητῆς: Ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Κο-
δίκων;

Γιάννης: Καὶ αὐτόν.

Α' Καθηγητῆς: Ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐ-
κατοναετηριῶδος;

Γιάννης: Καὶ αὐτόν.

Α' Καθηγητῆς: Πόσα ἀποδείξεις μένου ἀκό-
μη ἀνείπρακτοι;

Γιάννης: Εἴκοσι δύο.

Α' Καθηγητῆς: Μὰ πῶς συμβαίνει αὐτό; Εἴκοσι
δύο καὶ τέσσαρες ποῦ εἰσπράχθησαν εἴκοσι
ἔξι ἕως τὰς 32 λέπουν ἔξι ἀποδείξεις ἀκόμη.
Τί ἔγιναν αὐταί;

Γιάννης: Τὰς ἐπῆρε ὁ Κώστας νὰ τὰς εἰ-
σπράξῃ.

Α' Καθηγητῆς: Ποῦ καὶ. Φέρε τὰ λεπτὰ ἐδῶ
(ὁ Γιάννης ἐξάγει δέσμη χιλιοδράμων, τὰ ὅποια
ἐνθυλακώνει ὁ κ. Καθηγητῆς.) Πῆγαινε, Γιάν-
νη. (Ὁ Γιάννης φεύγει.) Ποῦ δουλειά...
Φοβούμαι μήπως κλονισθῇ ἡ ὕψεια μου!...
Καὶ ὁμως ὑπάρχει περίστασις ποῦ καὶ τὴν ὁ-
ρεῖται τὸν κανεὶς πρέπει νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸ γενι-
κὸν καλόν. (Ἀναγινώσκει). Περιέρχον, κύριε
συνάδελφε. Αὐτοὶ οἱ Ἐθνοπαῖοι, ποῦ θεωροῦν-
ται μεγάλοι πολιτικοὶ καὶ μεγάλοι νομομαθεῖς,
δὲν ξέρουν τί λένε. Ὁμιλοῦν περὶ Κοινωμίας
τῶν Ἐθνῶν τὴν στιγμὴν ποῦ αἱ δύο αὐταὶ ἔθ-
νοιαι ἐνωθῶναι δὲν ἀποτελοῦν μίαν. (Ἀναγι-
νώσκει).

Β' Καθηγητῆς: Δόστε μου, παρακαλῶ, τὰς με-
ταφράσεις. (Τὰς λαμβάνει καὶ τὰς ἀναγινώσκει
μετὰ προσοχῆς. Αἰρῶν κτυπᾷ τὸ κεφάλι του).
Ἀστεϊότητα... Δὲν πρόκειται οὔτε κἂν περὶ
δύο διαφόρων ἔθνῶν, αἱ ὅποια ἐπόμενον νὰ
μὴν ἀποτελοῦν μίαν. Πρόκειται περὶ μιᾶς καὶ
τῆς αὐτῆς ἔθνοις, ὑπὸ διάφορον διατύπωσιν.

Προσέξατε, κ. συνάδελφε.

Α' Καθηγητῆς: (Ἐγερθεὶς ἀπὸ τὸν κου-
δούνι καὶ πλησιάζει τὸν συνάδελφόν του). Ἐρχεται
ὁ Γιάννης. Γιάννη, οἷός δήποτε καὶ ἂν ἐλθῆν ἡ
μᾶς διακόψης, γιατί πρόκειται περὶ σοβαρωτά-
του ζητήματος, ἢ ἐπιλόσις τοῦ ὁποῖου ἐπείγει.
Πῆγαινε (ὁ Γιάννης φεύγει). Τί ἐλέγατε, κ.
συνάδελφε;

Β' Καθηγητῆς: (Θριαμβευτικῶς). Ἐφιστῶ τὴν
προσοχὴν σας. Κοινωμία σημαίνει ἄδρῳσιμα
ἀνθρώπων ἠνωμένων ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ ὑπὸ
τῶν νόμων. Ἐθνος καλοῦνται ὄλοι οἱ κατοι-
κοῦντες εἰς τὴν αὐτὴν χώραν καὶ ὑπὸ τὴν αὐ-
τὴν κυβέρνησιν. Ὅταν λέγωμεν ὄλοι ἐν-
νοοῦμεν ἄδρῳσιμα ἀνθρώπων, ὅταν λέγωμεν
χώραν, ἐνοοῦμεν τὴν φύσιν καὶ ὅταν λέγωμεν
κὺβερνησιν ἐνοοῦμεν τοὺς νόμους, ἐφ' ὅσον
αὐτὴ ὡς ἐντολοδόχος τῆς Βουλῆς εἶνε ὁ συντε-
λεστής τῶν νόμων. Ἄρα πρόκειται περὶ ἐνός
καὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. (Κτυποῦν καὶ οἱ δύο
θριαμβευτικῶς τὰ χεῖρα). Ἐξοχα, Θανασία!
... Θρίαμβος!...

Α' Καθηγητῆς: Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνόητοι εἰς τὴν Πα-
ροῖσι κάθονται καὶ χαλοῦν τὸ κεφάλι τους μὲ τὸν
καταρτισμὸν προγραμμάτων.

Β' Καθηγητῆς: Οὐδέποτε εἶχα ἐκτίμησιν εἰς τοὺς
ἔξοντες ἐπιστήμονας.

Α' Καθηγητῆς: Οὔτε ἐγώ. (Ἀκούονται φωναὶ
ἔξω. Ὁ κ. καθηγητῆς τρέχει καὶ ἀνοίγει τὴν
πόρταν). Τί εἶνε Γιάννη; Τί τρέχει;

Γιάννης: (Ἀπ' ἔξω). Ὁ Κώστας, κύριε,
ἦλθε καὶ θέλει νὰ σᾶς δώσῃ τὰ λεπτὰ τῶν ἀπο-
δείξεων, ἐγὼ ὁμως, ὅπως μοῦ εἶχετε εἰπῆ, δὲν
τὸν ἀφήκα νὰ ἔμπῃ μέσα καὶ αὐτὸς ἄρῃσε τῆς
φωνῆς.

Α' Καθηγητῆς: (Μὲ θυμὸν). Ζῶν Γιάννη. Ἄ-
φοδ ἠκουσας διὰ ἐπρόκειτο περὶ εἰσπράξεων ἔ-
πρεπε νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃς ἀμέσως. (Στὸν Κώ-
στα) Φέρε τὰ χρήματα ἐδῶ (τὰ παίρνει καὶ τὰ
ἐνθυλακώνει). Πῆγαινε. (Κλείει τὴν πόρταν).
Τί ἐξαντλητικὴ ἐργασία ποῦ εἶνε αὕτη! Ἔτσι
μοῦ ἔρχεται νὰ τὰ πετάξω ὅλα.

Β' Καθηγητῆς: Μὴ λημονῆς εἶτε ἡ ἐπιτροπῆς
τῶν ἰδεῶν δὲν γίνεται χωρὶς ὄματα (Ξαπλώ-
νονται εἰς δύο πολυθρόνες, ἀνάβουν ἀπὸ ἕνα
ποδοῦ Ἀβάντας ὁ καθένας, βγάζουν τὰ πορτο-
φόλλια των καὶ μετροῦν τὰ ἐν αὐτοῖς χιλιοδρα-
χμα. Ἀκούονται κτύποι εἰς τὴν θύραν):

Α' Καθηγητῆς: [Διακόπτων τὴν ἀρίθμηση τῶν
χιλιοδράμων εἰς τὸν ἀριθμὸν 12]. Ἐμπρός. (Ἐρ-
χεται ὁ Γιάννης κρατῶν ἐπισκεπτήριον, τοῦ ποῖον
δίδει εἰς τὸν κύριον τὸν ὅσον ἐν τῷ μετὰ ἐξ-
ακολουθεῖ τὴν καταμέτρηση τῶν χιλιοδράμων,
φθᾶσας εἰς τὸν ἀριθμ. 23). Μόνον εἴκοσι τρία!
(Ἀναγινώσκει τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτήριου ὄνομα)
Ὁδύσσον (πρὸς τὸν Συνάδελφόν του.) Γνωρί-

Ξεε, κ. συνάδελφε, κανένα Ουίλσον;
Β' Καθηγ. (δους έχει φθάσει εις τον άρω. 21). Ουίλσον, Ουίλσον. Δέν τό έχω άκούσει αυτό τό όνομα. Πάντως Ξενο εινε.

Α' Καθηγ. Έτοι φαίνεται καισά μένα. (Πρός τον Γιάννη). Τι πράγμα είναι αυτός ό κύριος; Καλοντημένος;

Γιάννης. Μεσοκόπος, κύριε, μάλλον καλοντημένος.

Β' Καθηγ. Κανένα βοήθημα θά θέλη.

Α' Καθηγ. Τι λέτε, κ. συνάδελφε, νά τον δεχθώμεν;

Β' Καθηγ. Άς τον δεχθώμεν. Έργασίαν άλλην δέν έχομεν.

Α' Καθηγ. Γιάννη, λείπει ένα εικοσιπεντάρικο Πες στον Κόστα νά τό φέρη άμέσως. .. Πες και στον κύριο νά έλθη μέσα. (Ο Γιάννης φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Β'.
(Οι ίδιοι και ό Ουίλσον)

Β' Καθηγ. Και όμως ζάποιν έχω άκούσει τό όνομα αυτού του κυριου Έφοπλιότης μου φαίνεται πώς εινε ... Ξ, και νά είχε καμμίαν υπόδειαν, κ. συνάδελφε;

Α' Καθηγ. (Ένεργόμοιος). Δέν εινε και πολν γενναϊόδροιο ό έφοπλιστα. Διά μίαν συμβουλήν έζηησα από ένα άλ' αυτούς 100 χιλ. και του έφάνη πολν. [άνοιγει ή πόρτα και εισέρχεται ό Ουίλσον].

Ουίλσον. — Καλημέρα σας, κύριοι.

Β' Καθηγ. (Χωρίς νά έγερθη). Καλημέρα σας.

Α' Καθηγ. Μ' έζηηήσατε, κύριε: Είς τί δύναμαι νά σάς υπηρετήσω; Σύντομα όμως διότι έχω εργασίαν. Είμαι υπερβολικά άπρηχολημένος. Είμαι μέλος εις όλας τās επιτροπάς του μισθοδοτούνται. Καθηγητής, δικαστής, κριτής, νομικός, μουσικός, φιλόλογος, ιστορικός, κοινωνιολόγος. . . . Έστé λακωνικός. The times is money, που λέγουν και οι Έγγλέζοι. Όρίστε.

Ουίλσον. (Συνεσταλμένος, στριφογυρίζων τό καπέλλο του δι' άμφοτέρων των χειρών του). Κύριοι καθηγητά, μαδών ου εις την πόλιν των Άθηνών, όπου ή σοφία περιφέρεται ανά τās όδοús, έπιστημονικά και πολιτικά φσιογνωμία του ύμετέρου άναστηματος, κύρους και φήμης, συνηλδον ένα καταστρώσσει τό σχέδιον της Κοινωνίας των Έθνών, ήλθον μέχρως έδώ όπως ζητήσω τά φωτά σας και την πολύτιμον συνδρομήν σας.

Α' Καθηγ. Τι έργασίαν κάμετε;

Ουίλσον. Υπήρξα πρότανης Πανεπιστημιού εις την πατρίδα μου.

Β' Καθηγ. Δέν ήκουσα νά γίνεται ποτέ λόγος διά τό όνομά σας. Δέν έστέλατε κανένα τη-

λεγράφημα ποτέ εις τό έξωτερικόν; Έδώ μία νέα κομογονία συνετελέσθη και σεις δέν έκινήθητε διόλου.

Α' Καθηγ. Σήμερον τί έργασίαν κάμετε; Ουίλσον. Είμαι Πρόεδρος.

Β' Καθηγ. Συλλόγου ή Δικαστηριού;

Ουίλσον. Όχι, καλοί μου κύριοι, της Αμερικης.

Α' Καθηγ. (μετά στόμφον). Α! της χώρας Αμερικης. Ξεύρετε πώς καλούνται οι κατοικοϋντες εις την αυτήν χώραν και υπό την αυτήν κυβέρνησιν;

Ουίλσον.

Α' Καθηγ. Έθνος. Μη σάς εκπλήσση, κύριε, Έθνος. Η χώρα μας εινε Έθνος. Έπειδή όμως χώρα εινε φύσις, οι κατοικοϋντες δέ μίαν χώραν, εινε άδρροισμα ανθρώπων ήνωμένων υπό της φύσεως, έχομεν συνταύτιαν έννοιών μεταξύ κοινωνίας και έθνος, δεδομένου ου κοινωνία εινε τό υδροισμα ανθρώπων ήνωμένων υπό της φύσεως ή υπό των νόμων. Τούτων ουτως έχόντων κάθε χώρα, έφ' όσον εινε κοινωνία και έθνος όμοϋ, άποτελει ιδιαίτεραν κοινωνίαν των έθνών. Απορω λοιπόν, πώς υφισταμένων τόσων κοινωνιών των έθνών, μερικοί άνήρωι έξύπνησαν τώρα διά νά καταστρώσουν τό σχέδιον μιάς μόνης κοινωνίας έθνών. Δέν γνωρίζω, κύριε. . . Ουίλσον είπατε τό όνομά σας, νομίζω;

Ουίλσον. — Μάλιστα.

Α' Καθηγ. Δέν γνωρίζω λοιπόν, κύριε Ουίλσον, άν ή μόρφωσις σας και έν γένει τά επιστημονικά σας έφοδια σάς επιτρέπουν νά με παρακολουθήσατε εις την διατύπωσιν των γνωμών έμου τε και του άξιολόγου συναδέλφου μου.

. . . Προσέξατε, παρακαλώ. Είπομεν ου κάθε χώρα άποτελει ιδιαίτεραν κοινωνίαν έθνών. Κάθε κοινωνία άποτελείται από τάξεις. Από την άνωτέραν τάξιν εις την όλοίαν άνήκομεν μετά του κ. συνάδέλφου, και από την κατωτέραν εις την όποιαν άνήκει ό χόδη λαός. Αί δύο όμοϋ τάξεις άποτελοϋν την ελληνικήν κοινωνίαν των έθνών. Η άνωτέρα τάξις διενθύνει την κατωτέραν, δι' ό και μισθοδοτείται γενναίως. Έγώ διενθύνω μετ' όλιγων άλλων και την άνωτέραν τάξιν, δι' ό και 23 θέσεις έχω και ισαριθμους μισθούς λαμβάνω. Αντελήφθητε, κύριε, περι τίους πρόκειται;

Ουίλσον. — Όχι.

Α' Καθηγ. Τό έφοβούμην. . . Είς ποιον Πατριπστήμιον έσπουδάσατε;

Ουίλσον. Είς Αμερικανικόν.

Α' Καθηγ. Αδύνατος πάσα συνεννόησις μεταξύ μας, κύριε. Χαίρετε, (ό Ουίλσον διενθύνεται προς την θύραν, όταν ό Α' Καθηγητής τον καλει) Κύριε — κύριε, έξεχάσατε την

ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

(Συνέχεια εκ του τεύχους 133).

Π

Η επί της εποχής του Σόλωνος ανάθεσις εις τον λαόν άπονομή της λαϊκής Δικαιοσύνης ουδεμίαν έσγεν έπιτυχίαν. Καθ' όσον, ως άποδεικνύεται εκ των κατωτέρω πολλά έλάμβανον χώραν τά όποια καθίσταν αυτήν λίαν προβληματικήν. Και έν πρώτοις τό άπονεμηθέν εις τους πολίτας δικαίωμα του δικάζειν και οι μισθοί τους όποισις έλάμβανον διά την υπηρεσίαν ταύτην, ως και ή αύξησις του αριθμού των δικαστών ένεκα των πολλών δικών των συμμάχων, αϊτινες έδικάζοντο εις τās Άθήνας εις τās όποιας συνεσεοροϋντο πλειότεροι άποθέσει παρά εις όλην την Ελλάδα, υπερ ήτο άρεστον εις τον λαόν διότι οι δασμοί, οι φόροι και τά ένόκια των οικιών ηΐξανον διαρκώς, ως άναφέρει ό Αριστοφάνης (Όρνιθ. 1430—1465). Οι πολίται όχι μόνον ήσαν προθυμότεροι εις την έπιεργη ταύτην ένασχόλησιν του δικάζειν, αλλά και άπεστεργον πάσαν άλλην τειαύτην και έγιναν φιλόδοκοι και σοφισται. Η πόλις της Παλλάδος έβριθεν από δικολάβους στραφοδίκους και σκοφοφάντας, άνευ γνώσεως μόν βαθείας του δικαίου, αλλά τολημοϋς και κρύφους. Οι τοιοϋτου είδους άνθρωποι περιβληθέντες την Δικαστικήν τήβεννον χάριν τριών όβολών έφανατάζοντο ου διηϋθϋνον τās υποθέσεις της πολιτείας, ενθ' έχειραγωγούντο αυτοί οι ίδιοι υπό των άρχηγών των διαφόρων μεριδων. Η διεξαγωγή των δικών ένεκα των πολλών έορτών ήτο μικρά ένιστέ δέ και ή δοροδοκία συνετέλει εις τούτο. Αί παρακλήσεις και αί κολακείαι την εποχην εκείνην είχαν μεγάλην έπιρροήν εις τās αποφάσεις των δικαστηριών. Πολλάσι οι δικασταί συναρπαζόμενοι υπό των αγορεισέων άπεράσζον άδικως, συνέβαινε δέ νά καταδικάζων προ του άκροασθόσι της άπολογίας (Ίσοκρ. Περί Αντιδ. 15-22) πολλάς παρά τους νόμους. Περί αυτών μιάς λέγει ό Ίσοκράτης τά εξής: «Πολλά παρά γνώμην έντός δικαστηριού άποβαίνει και ου τήν μάλλον ή του δικαστου κρίνεται τά παρ' ήμιν (Ίσοκρ. 18—20). Έό δέ Ξενοφών επί του αυτού ζητήματος ως εξής άποφαινεται «Ούδ' όσο ό Σωκράτης ου οι Άθηναίοι δικασταί πολλούς μόν ήδη μηδέν

άδικούντας λόγω παραθέντες άπέκτεινον πολλούς δ' άδικούντας απέλυσαν (Ξενοφ. Απομν. Δ', και 5). Η υπό των δικαστών άγνοια των νόμων καθίστα τους σήτορας τολημοϋς και άνευθύνους παρερμηϋόντας δέ κατά τό συμφέρον τους τους νόμους (Δισχ. Τιμοκρ. 178). Αί δοροδοκία και άλλα αίτια ως πολιτικά και προσωπικά πάθη των δικαστών κατά των δικαιοζόμενων υπηργόρουν τās άποφάσεις των δικαστών. Ο δεκαμός των δικαστηριών ήτο δυσχερής ένεκα του μεγάλου αριθμοϋταιν, έν τούτοις και τούτο κατορθώθη και οι Άθηναίοι έκατηγοροϋντο ως δωροδοκοί. Κατά τον Αριστοτέλην άναφέρει ό Άνυτοσ ως πρώτος δικαστάς του δικαστάς. Έπειδή ουδεμία σχέση υφίστατο μεταξύ του άδικήματος και της ποινής κατά τό Αττικόν δικαίον ή έκτίμησις περι της έπιβλητέας ποινής έπαφίετο εις τον ένάγοντα, όστις πολλάκις εκ πάθους ή εκδικήσεως ηΐκανε ταύτην, τά δικαστήρια έδέχοντο την έκτίμησιν παρασυρόμενα και ταύτα εκ των ίδιων αισθημάτων ή εξ άλλων λόγων.

Ένεκα των άνωτέρω ή περί δικαιοσύνης πεποιθησις έχαλαρώθη, ή δέ άβεραιότης περι της εκβάσεως των δικαστικων άγώνων εγέννησε τό γένος των συκοφαντών έβριάζόντων τους παρ' αυτώνάπειλουμένους νά έξαγοράσαστην σιωπήν των δι' άγοργίου έλευθέρως (Ξενοφ. Απομν. Β. Ο. Ι. Λυσ. Ζ. 39). Η δημοκρατία την εποχην εκείνην φιλόποπος ούσα άπεδέχετο άβασανίστος πάσαν κατηγορίαν κατά παντός όστις διελόγζετο την κατάστασιν αυτής και την μείωσιν των δικαιωμάτων του δήμου. «Οι λαϊκοί ίδίως δικασταί έδούλευον τās διαφόρους πατριάς και έξυτηρέοντα τά προσωπικά πάθη των». Ίδου δέ πώς περιγράφει την κατάστασιν τότε του δήμου ό Πλούταρχος: «Ο Άθηναίων δήμος εϋκνήτος έστé προς όργην, εϋμετάθετος προς έλεον, μάλλον όδέςως υπονοειν ή διδάσκασθαι βουλόμενος. . . . Φοβερός έστιν άχιρ των άρχόντων, είναι φιλιάνθρωπος άχιρ των πολεμίων. (Πολυτ. Παραγγέλ. Πλουτ. § 3). Μόνον οι νόμοι του Σόλωνος έπιμύρον αυστηρώς τά άδικήματα τά όποια επηΐθεσαν καταπληκτικώς μετά την έξοσιν ίδιων των Πεισιστρατειδών.

(Έπειτα συνέχεια) **Ν. Σαΐτας**

κατά μήκος του δωματίου τρίζων τάς χειρας). Θρίαμβος, θρίαμβος. (Αίτην άκούοντα ζητωκραγγαί εις τον δρόμον, Ζήτω ό Ουίλσον! Ζήτω ή Έλευθερία!). «Ο Α' Καθηγητής λαμβάνει τά δέκα χιλιάδραγμα, έξάγει τό πορτοφόλλιόν του και τά τοποθετεί έντός αυτού λέγων) Αυτή ή κατωτέρα τάξις πάντοτε θά εινε άνάγωγος. Άκούσατε, άκούσατε πώςάσχημονοϋν εις τους δρόμους. Άχ, αυτός ό Έλληνικός λαός ουδέποτε θά γίνη άντάξιος της Κοινωνίας των Έθνών σοβαρώς!

Φωναί (εις τον δρόμοα). Ζήτω ή Κοινωνία των Έθνών. . . .

Ουίλσον. (Με χαμηλήν φωνήν). Χαίρετε, κύριε.

Α' Καθηγ. (όμοίως). Χαίρετε. (Περιπατεί

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

«Αφιερώται :
Στους άνδρες που ενθυμίζουν
μειοψικτικές εποχές.»

Κατά τα τέλη του 18αίωνα υπήρχαν στην Αγγλία κάπουέκατομμύρια γυναικωνιά τας οποίας δεν υπήρχαν ούτε εις την πραγματικότητα άλλ' ούτε και κατά φαντασίαν διαθεσίμοι σύζυγοι.

Ασφαλώς σήμερον ο αριθμός των ηΰξησε, διότι κατά την διάρκειαν του πολέμου αί τάξεις των άνδρων έθερίσθησαν όχι ολίγον.

Ητο πόλεμος τον οποίον έπροκάλεσαν άνδρες, που διεξήχημεταξύχωσών τας οποίας κλυβερνούν άποκλειστικώς άνδρες. Διά τον λόγον αυτόν τα 4 αυτά εκατομμύρια των γυναικων άντων ήσαν πλέον «περιττά», εύρέθη ή θέσις των και έπρεπε να εργασθούν εις τας διαφόρους πολεμικάς εργασίας, άν και καμμία από αυτάς δεν ήθέλησε τον πόλεμον.

Εκείνο όμως το όποιον ενδιαφέρει και πολύ μάλιστα εινε ή στάσις των άνδρων—εργατών απέναντι των γυναικων—εργατιδών, άφοϋ εινε γεγονός ότι λόγω του αριθμού των, τουλάχιστον, άν όχι δι' άλλων κανένα λόγον, αί γυναίκες αυται εργάτιδες πρόκειται να παΐξουν ένα πολύ σπουδαίον ρόλον εις την ιστορίαν της άνθρωπότητος. Δεν πιστεύω ότι ή πλειονότης των άνδρων υποκρίνεται εις τους επαίνους που επιδαφιλεύει εις την εργασίαν των γυναικων.

Η γυναίκες δεν έχουν ίπποτισμόν, και ούτε αισθημα τιμής, σύμφωνα τουλάχιστον προς τον άνεγνωρισμένον κώδικά τους. Δεν δίδου μεγάλην σημασίαν εις τόν να προσδώσουν μυστικά, καθός και εις τόν να διαβάσουν γραμματα τρίτων. Είναί πάντοτε έξυπνες εις τόν να όσφρασθουν μίαν αντίζηλον ποτέ όμως δεν θά έχουν την προθυμίαν να δώσουν εις αυτήν χειρα βοηθείας,

Η περιωρισμένη άποψις των γυναικων. Πολλές γυναίκες έχουν αρκετήν θέλησιν, ξεκινούν όμως εις τόν όδρον των με πολύ άόριστες και συγκεχυμένες ιδέες. Δεν αισθάνονται καμμίαν στενοχωρίαν να έξαπατήσουν τους προϊσταμένους των. Η φιλανθρία εινε ή μάστιξ των γυναικων. Όταν δεν έχουν να διμλήσουν για τίποτε, παραδίδονται σε άτέλειωλειωτες, άχρηστες συζητήσεις για τόν τίποτε. Η μοιροσία τάσις της Γυναίκος να προσ-

κολλάται πάντοτε επάνω εις τόν ολιγότερον σπουδαία σημεία ενός ζητήματος εινε συχνά καταληκτική. Με παρεκάλεσαν πρό ολίγων ημερών να προσπαθήσω να εύρω κάποιο πρόσωπον δια μίαν χηρεύουσαν θέσιν εις την όποιαν άπητούντο ειδικά γνώσεις και προσόντα ενός έξαιρετικά καλού χαρακτήρος. Έτυχε να γνωρίζω τόν κατάλληλον πρόσωπον—μίαν γυναίκα—την όποιαν και έσύστησα. Αλλά ή Διεύθυντρια της επχειρήσεως δεν έμεινε ευχαριστημένη με την υπόδειξίν μου. Παρεδέχθη μόν ότι ή υποψήφιός μου ειχεν δλα τα προσόντα άνά τα κατάλαβη την θέσιν—προσόντα άνώτερα από κάθε άλλην ίσως—άλλά σάς βεβαιώ... ότι μου ειναι τελείως άδύνατον να την πάρω. Ξέρετε... έχει χωρίση τον άνδρα της. Μάτην της υπέδειξα ότι μία έμπορική επχειρήσις δεν έχει καμμίαν σχέσιν με την κοινωνικήν κατάστασιν ενός προσώπου.

Συνεφώνησεν εις ό,τι της ειπα, εις τόν τέλος όμως μου επανέλαβε χωρίς να αλλάξη καθόλου τόν επχείρημά της : «Ναι μάλιστα, έχειτε δίκαιον. Δεν σάς αντίλεγο, αλλά... έχόρισε τον άνδρα της. Και έδωσε την θέσιν εις κάποιαν πολύ κατωτέρας ικανότητος.

Η στάσις της γυναικός απέναντι του άνδρός.

Η γυναίκα απέναντι ενός άνδρος εινα ή άμυντική ή επιθετική. Η φορεΐται ότι θά της επιτεθούν ή ότι δεν θά της επιτεθούν.

Μου φαίνεται ότι εις την γυναίκα έδώσαμε ψήφον διότι την φοβούμεθα.

Αυτές όμως θά ζητήσουν άκόμη περισσότερα δικαιώματα και υπάρχει φόβος ότι θά τα πάρουν. Υπάρχει όμως και φόβος ότι θά πάρουν και ό,τι δήποτε άλλο ζητήσουν. Και αυτό σημαίνει τόν τέλος της Μ. Βρετανίας ως έθνους.

Είναί άρα γε πολύ άργά δια να αναγνωρισθ ή τόν γεγονός ότι οι άνδρες εινα άνδρες και ή γυναίκες γυναίκες και να κρατηθούν εις τόν όρια του φύλου των.

NANQ PONTAKH

ΣΤΗ ΜΥΡΤΙΑ

Μυριά μου φουντωτή π'όλοδροση νυφούλα μοιάζει σαν σε σκεπάζει ο χιονάτος σου άνδρός.

— Πές μου, γιατί τόν κάταστρο, τόν αϊθέριο λουλούδι στυφός, κατάμυρος να κανανά κωπόζ;

Αϊκ. Β. Κετσοφός

ΚΑΛΙΕΡΓΟΥΜΕΝΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΑ ΖΩΑ

ΥΠΟ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΗΕΗΝ
(Συνέχεια)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΥΑ

Η δέ «Γεωργική και οικιακή οικονομία» του Γρηγορίου Παλαιολόγου τή 1833—5 εις δύο τόμους τόν πρώτον τυπωθείσα, τυγχάνει βιβλίον περισοϋδαστον δια την καλλιέργειαν εν γένει της γης, και περιγράφει λεπτομερώς πολλά φυτά ιδίως τά δημοτικακά, τά λαχανώδη, τά χερσπά και τά βιομηχανικά. Ούτος εκ Παρισίων ένθα ειχενέπιστον δημοσίαν θέσιν, μετακλήθεις ως πρώτος οργανωτής της γεωργίας εν Ελλάδι ίδρυσε και—την πρώτην εν Ναυπλίω γεωργικήν Σχολήν και άγροκήπιον» έδίδαξε δε δια του έξαιρέτου αυτού βιβλίου ου μόνον τας γενικάς αρχάς της θεωρείας της γης και της γεωργικής οικονομίας ως και της κτηνοτροφίας, άλλ' εισήγαγε και πλείστα νέα στοιχεία, φυτά και όπώρας, τα ευρωπαϊκά γεωργικά εργαλεία, όν κατάλογον επισυνάπτει εν τέλει του Α' τόμου, και εις νέας μεθόδους της επιστήμης της γεωπονίας, ως εις εφαρμοσίς ήδη εν Γαλλία. Ένταυθα δεν πρέπει να παραλείψω και έξερον μεταγενέστερον ιατροφιλόσοφον τόν μακ. Πύλλον, όστις δια της εκδόσεως πολλών προς χρήση του λαου ιατρικών συγγραμμάτων, έξελαίκευσε, ούτως ειπείν, την επιστήμη, άπεθησαύρισε δε, ιδίαν εν τοις Περιοδικούσ αυτού «Φοίβος» και «Παράφοιβος», άπειρ επί 20ετίαν έξέδιδε, πολυτιμωτάτας πραγματείας άναγομένης εις την Βοτανικήν και Γεωπονίαν ως και την οικιακήν οικονομίαν, έξεταζων έκαστον φυτόν ιστορικώς και πολλά εκ των αρχαίων συγγραφεών προσκομίζων διάδάγματα. Τα συγγραμματα του μακ. Πύλλα και μέρι της σήμερον άναγινώσκονται άπλήτως παρά του λαου και ειναί τα μόνά εις τόν είδος τούτο εργάλλια των οικωγενών.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΧΑΡΩΡΙΔΟΣ BOISSIER—HALACSY

Κατόν 19' αιώνα ή χωρίς της Ελλάδος έξηρευνήθη και έμελετήθη επιστημονικώς από πάσης άπόψεως. Διότι ου μόνον ιστορία της Βοτανικής των αρχαίων Έλλήνων έξεδόθησαν ουκ ολίγα υπό διακερλών Γερμανών ιδίως βοτανολόγων, πελορικισμένων και δι' άρχιας φιλολογικής μορφώσεως, και τοιούτοι μετά τον παρτήριον εκδόστην και σχολιαστήν του Διοσκουρίδου Sprengel, ειναί ο Lenz, ο Meyer, ο Hofmann ο Sachs κ. ά. Ίνα τούς νεότερους και σπουδαιότερους μόνον αναφέρω, άλλα και μονογραφίαί πλείσται και έξαιρετοι έγράφησαν» δια τοιούτων σπου-

Σ η μ. Παρελείψαμεν άνωτέρω (σ. η) να αναφέρωμεν ότι ο Fraas έξέδωκε χρίον τον φοιτητών αυτού μικρόν, την πρώτην Έλληνικήν Βοτανικήν, υπό τον τίτλον : «Στοιχεία της Βοτανικής» και περιγραφή των έντοπων ως Ιατρικά χρησίμων φυτών» εν Αθήναις 1839. Πόσον άπειλώς έδιδάσκετο τότε ή Βοτανική έννοια λαμβάνει εις του βιβλίου τούτου, όπερ ου δένέτερον περιλαμβάνει ή σύντομονάναγραφην της διαφώσεως των φυτών κατά τόν σύστημα του Λινναίου. Μετά παρέλευσιν ολίγων ετών, τή 1853, ως νομίζω, έξε-

δαίων εργασιών διηνοήθησαν αί λεωφόροι του ιστορικού της επιστήμης ταύτης κλάδου εις τους άμείους έλθόντας ένταυθα να έρευνησώσι και συστηματικώς άναγράψωσι τά φυτά της συγχρόνου Ελλάδος. Έκ τούτων, πλήρες και τέλειον σύστημα της χωρίδος της Ελλάδος έξέδωκαν κυρίως δύο, ο Bossier την «Flora Orientalis» και πάντων έξατος ο Halacsy τόν Conspectus florae Graecae τή 1903, εις δύο τόμους, έξρον παρά επιστημονικόν και εις ύλην πλουσιώτατον, περιλαμβόνον και πλήρη βιβλιογραφίαν ενός έκάστου φυτού.

ΒΟΤΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΧΡΟΝΟΙΣ

Και εν αυτή τη Ελλάδι όμως ουκ ολίγη κίνησις περι τά τοιαυτα παρατηρείται. Ούτω πολλά έξμετριά Βοτανικής, Γεωργικής, Λαοονομίας, Κηπουρικής κτ. και περιοδικά έτι έξεδόθησαν και εκδίδονται, και κήσος Βοτανικός συνεστήθη και Γεωργικοί τελευτεστον σταθμοί και Μουσείον Βοτανικόν πλουσιώτατον από πολλού ήδη έχει καταρτισθ ή. Προς τούτους και «Βασιλική Γεωργική Έταιρεία» από πολλού ύφίσταται, ήτις σκορπίζει καθ' έκάστην φυλλάδια προς πρακτικήν δόνησιν των γεωργών και κτηνοτρόφων και οι έκάστοτε δε Τηματάρχαι του Υπουργείου υπεραβύλλοντος έπιλοτιμήθησαν, ούτως ο κ. Σάμιος, εις τον πολλά συντελεσάντων ύπερ της εν Ελλάδι δασονομίας, όστις και Περιοδικόν έτι εισιαν έτών έξέδιδεν, έξατος; δε και σύγγραμμα έξέφιστον περι των δασών της Ελλάδος; και ο νυν Γενικός επιθεωρητής Γεωργίας κ. Σπ. Χασιώτης, έκδιδον από του 1900 τά «Νέα Γεωπονικά», διετυνόνμενα νυν υπό του φιλοπόνου και φιλοπροόδου τηματάρχου της Γεωργίας κ. Κουσιμοποπούλου, εγκαινιάζει νέαν φωτεινήν περιόδον της γεωργίας εν Ελλάδι. Βεβαίως «ει κρησ άπ ή τή ταριχ στεραιόν», έρ' όσον θεωρητικώς δεν θυνάμεθα να καλλιερησώμεν τας επιστήμας, άρκυτόν ειναί να μεταλαμψάνόμενς έκάστοτε εις τον λαόν τα θετικά και πρακτικά πορίσματα της παρ' άλλων επιτελομένης εργασίας, και εν τούτω εισήχθη άκαταπονήτως ο κ. Χασιώτης, όστις εν τοις 18 τόμοις του περιοδικου αυτού άπεταμεινέσαστο πλουσιόταν και θανυσίαν ύλην προς ανάπτυξιν και βελτιώσιν της Γεωργίας, Γεωπονίας και κτηνοτροφίας; ειναί δε άξιος έπαίνου και κατά τούτο ο φιλόπονος ούτος «Ηπαρώτης, ότι έξηρευνήσε και λαογραφικώς τα τοιαυτα θέματα, ουκ έξελας και περιγράψις μετά χάριτος,

δόθη πληρεστέρα «Έλλην. Βοτανική» υπό του Λαβράνου. Ο Fraas συνέθεσε τον Βοτανικόν Κήπον και την Φυσιολογικήν Έταιρείαν, θέσας ούτως τας πρώτας βάσεις του νυν Μουσείου. Ο Landerer επίσης τή συμπαράσει του Βουφου και Σαφιστίου έξέδωκε την πρώτην Έλλην. Φαρμακοποιάν (1837) και την Φαρμακολογίαν (1853), επί ολίγον δε έδίδαξε και την Βοτανικήν διαδεχθείς τον Fraas. Διορθωτόν όσαυτως αύτόθι τόν Bilderberg εις Billerbeck.

δόν εκτελέσας την όποιαν δέν είχαμε συνήθεισι εως τότε. Όλα τὰ πρόσωπα εις την θέσιν των. Όλα με άγάπη και ενδιαφέρον προς την Τέχνην. Και αυτό βεβαίως είναι το σπουδαιότερον διά τους νέους καλλιτέχνας της Σααρής.

Μετά τόν «Βιβλιοθηκάριον» το θέατρον του «Ωδείου» επαίξε τόν «Ρωμαίον και την Ίουλιέτταν. Το Σαϊεσπέρσον άριστούργημα δέν εινε βεβαίως εικόλον εις την από σκηνης διδασκαλίαν. Άλλα και εις αυτό δέν ύστερήσεν ο θίασος του «Ωδείου. Τόν ρόλον του Ρωμαίου τόν υπεδίδαχεν ο σπουδαίος Κοτσάλη. Το πρόγραμμα ητο ακόμη δυσκολώτερον. Το ταίετο όμως της δεσποτικής Κοτσάλη την έσωση από μιαν μεγάλην δυσχέρειαν. Και όχι μόνον την έσωση άλλα και την ανεμήρασεν εις όρια της επιτυχίας, και μάς παρουσίασεν ένα Ρωμαίον έντελώς άντάξιον του μεγάλου έσoticου του πά- πάθους.

Η δεσποινίς Μπενί-Ψάλλη ως Ίουλιέττα τελεία εις τόν ρόλον της, και μετρημένη εις κινήσεις, εις πάθος και εις κατατακτητήν γλυκύτητα.

ΣΥΝΑΓΑΓΑΙ

Υπό την διεύθυνσιν των κ. κ. Καλομοίρη και Καζαντζή εδόθη εις το Δημοτικόν ή Συναυλία της Στρατιωτικής Όρχήστρας. Πόσιστα εξετέλεσε διά πρώτην φοράν μιαν Ραφρόδιαν του κ. Βουνοιδου, ή όποια ύπόκειται πολλά διά το μέλλον. Επίσης εξετέλεσθησαν και συνθέσεις του κ. Αάλιου γνωστου διά το μουσικόν του κάλαντον και από άλλας εκτελέσεις έργων του.

Συναυλία Άγγελουπούλου

Εις το Δημοτικόν εδόθη ή προαγγελθείσα συναυλία του Έλληνος βαριτόνου κ. Άγγελουπούλου. Εινε γνωστόν το κάλαντον του συμπαιθός καλλιτέχων. Εις την συναυλίαν του δέν ήμπαρούσε παρά ή ένδοξία ή όλους τους θαυμαστάς του. Έπρωτόηδους με την τέχνην και την δύναμιν που τόν διακρίνει. Εις εκείνο όμως που συνεκλήθησε το θέατρον ητο το «Pietta Signore» του Starella. «Όλον το πάθος όλη την άγωνία την όποιαν περιλείπει το καλλιτέχνημα αυτό, ο κ. Άγγελουπούλος την εξοτερεύσεν εις την τέχνην του και με την θαυμασίαν του φωνήν διεμήνησε το λυρικόν αυτό άριστούργημα εις την έντέλειαν.

Εις την συναυλίαν του κ. Άγγελουπούλου ειγένθησιν συνέ- κρασιν οι κ. κ. Βολανάκης και Ξανθοπούλος.

ERMETTE NOBELLI

Άπό την Ίταλίαν ήγγέθη ο θάνατος του Ίταλου Καλλιτέχων Ερμέττε Νοβέλλι.

Ο Νοβέλλι άνηκε εις την έκλεκτήν χορείαν των μεγάλων Ίταλών καλλιτεχνών του θεάτρον. Άπέθανεν εις ήλικίαν 68 έτων. Οί Άθηναίοι τόν ένγόρισαν πρό δεκατένες έτών, όταν έπαίξε εις το Βασιλικόν Θέατρον διερχόμενος ες Άθηνών.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η Όμάς Τέχνης εις την αίδουσαν της Διαφημιστικής Έταιρείας ή «Ανατολή» είχαμε την πρώτην Καλλιτεχνικήν Έκθεση από έργα Έλληνων και Ίεζών καλλιτεχνών. Η Έκθεσις έσημείωσεν άριστήν επιτυχίαν. Έργα έπωλήθησαν πολλά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1919

Εισήλθομεν εις το πρώτον μεταπολεμικόν έτος. Και έν φ φαινόμεθα ότι βαδίζομεν πληοσίτοι πλέον προς την ειρήνην, δίπλα μας άντιλαμβανόμεθα διαγραφόμενα ήφαστα έτοιμα να έκραγούν και πάλιν, σκορπίζοντα ίσως νέας πολεμικάς λάβας.

Η άνθρωπότης περιστρεφόμενη εις άντι-

ΕΚΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΠΛΑΤΩΝ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ

Αδόκητος ή είδησις του θανάτου του Πλάτωνος Ροδοκανάκη, επροκάλεσε την πιδ όδυνηράν κατάπληξιν.

Ο λεπτός νεανίας, ο άκούραστος μελετητής μάς όφραίς εθνικής ζωής του Έλληνισμού υπέλεμψεν εις όδυνηράν νόσον και άπεστέθησεν οδυτήν ελληνικήν λογοτεχνίαν από ένα ισχυρόν παράγοντα εξαιρετικής πνευματικής εργασίας.

Η Ζωή δέν έχει καμμίαν ελαστικότητα στάς εκδηλώσεις της. Άφήνει άσυνγκίνητα να της παίρνουν από τας τριβούς της τούς πιδ διαλεκτούς, τούς πιδ εργατικούς, τούς πιδ πνευματικούς, νομίζει κανείς ότι μόνη της διορχει όλους εκείνους που μορφούν να την εξωραίσουν, να την γλυκάνουν, να την εξηγηώσουν.

Έσπρωξε στο δρεπάνι του χάρον, ένα άλλη θνιδ καλλιτέχνη της σκέψους και του λόγον.

Ένα καλλιτέχνη ιστορικό που ήξευρε να ζωντανεύη λησμονημένες στιγμές της Βυζαντινής μας εποχής που είναι γιομάτη από μεγαλειό εθνικό, επιστημονικό, κοινωνικό, πολιτικό, θεοσοφικόν, στρατιωτικό, καλλιτεχνικό. Που είναι γιομάη από μυστήριο, από ιδιότυπη ζωή, δημιουργημένη μέσα στη Βασιλευσασ και εις τας κρυωτέρας πόλεις του Βυζαντίου από την άλληλοπίδασι της Ανατολής προς την Δύσον, του ελληνισμού προς τόν άσσιασισμόν, της Ρώμης προς τας Άθήνας. Αδύτον τόν εθνικό εργάτη, αδύτον τόν γνήσιον ιστορικόν, διακριθέντα και εις το θέατρον, άπεστέθησεν ή Μοίρα από την οικογένειαν τών διανοημένων στην άκμή της ήλικίας του, της δρασείας του, τών όνειρων του. Η Πολιτεία ή όποια τόν είχε άξει Έσπρωον τών Βυζαντινών άρχιστάτων Θεσσολονίκης είμήσεν ελασίως τόν νεκρόν του.

Η κοινωνία εξεδήλωσε βαθειαν την θλίψιν της και οι διανοούμενοι κύκλοι εθρήνησαν με ειλικρίνειαν τόν θάνατον του. Για τούς δημοίους γοητείς άς παραμένη άμυδρά παραγορία ο πόνος όλων εκείνων που ένφρορίζον ένα άπόλειαν ύψιστο ή άναγεννωμένη πατρις εις τόν εθνευτικό δρόμο της Τέχνης και τών Γραμμάτων.

λήψεις στενάς, τας όποιας τροφοδοτούν παραστάσεις, έντυπώσεις, γνώμαι, σκέψεις της έγκεφαλικής λειτουργίας του άνθρώπου, είναι τελείως άνικανος να άναρριχηθή εις το ύψος τών μεγάλων ιδανικών της ζωής.

Και εινε τοούτο φυσικόν.

Ένα άνθρώπινο μυαλό δσον και άν άφθονή

εις κύτταρα διαφωτισμού και άνθρωπιστικής λάμψους ουδέποτε θα είναι δυνατόν να διαπλασθή ή εξελιχθή εις μιαν πλήρη και άνεφικτον τελειότητα.

Θά ύπόβη κάποια άτέλεια Άτέλεια από λόγον πατριωτικού εγωίσμου ή εκ λόγωνπροσωπικού εγωίσμου ή από άντιλήψεις υπερφιστικής φυλετικής ιδεολογίας, ή από όρημής άκράτου φιλοδοξισμού, ή από άσυναίσθητου έπηρεασμού γνωμών και ιδεών γύρω του όρχουμένον.

Άτέλεια τοιαυτή ώστε να κλονίξη και τας θαυμασιωτέρας προθέσεις και να ύπονομεύη και τούς πλέον ευγενικούς ύπολογισμούς.

Και εϋθύς άμέσως από τών πρώτων Συνεδριάσεων της Συμμαχικής Διασκέψους, της διακηρυχθείσης ως το άκρον άωτον της άνθρωπίνης Λικαιοσύνης, άντιμετωπίζομεν την εικόνα της συμφεροντολογικής, της ύπολογιστικής, της φυλετικής σκέψους.

Εϋθύς άμέσως και εις την σύνθεσιν τών προσώπων και εις τόν άριθμόν τών πληρεξουσίων και εις τόν τρόπον της δημοσιεύσεως τών άσφα άσεων τών Συνέδρων και εις τας έν γενει διαθέσεις αι όποιαι γίνονται εκδηλό εφ' όσον εξελίσσονται αι εργασιαι του Συνεδρίου καταφαίνεται το πρώτον νέφος της άνειλικρινεας, διαγράφεται ή πρώτη άνθρωπίνη αδυναμία και ή πρώτη ύποχώρησις της άληθείας. Οί Ίταλοι πρώτοι δέγγοντο το καλόν παράδειγμα. Τα θέλουν όλα δικά τους. Και διά να μη μανθάνη και ο κόσμος τας αξιώσεις των ζητούν και οι συνέδριάσεις να γίνονται έν κρυπτή και παραβύστω και τα τρακτικά τών συνεδριάσεων αυτών να παραμένον γνωστά εις τα ελάχιστα μέλη του Συνεδρίου. Οί φιλελεύθεροι Άγγλοι άτύπως δέν εφάνησαν δυσφορούνης διά τας Ίταλικάς αξιώσεις. Κάθε άλλο μάλιστα. Και τας ύπεστήριξαν. Τουναντίον οι Άμερικανοί προσκείμενοι προς τα ιδανικά της Άληθείας και της Δικαιοσύνης εξήτησαν δημοσίως συνεδριάσεις προστάς σε κάθε αντίτροφώσων της κοινής Γνώμης. Οί Γάλλοι υπέδειξαν μέσην όδόν, ήτις και έγένετο δεκτή. Άπεφασίσθη λοιπόν να μη παρέχεται ούδεμίαν άνακοίνωσις εις τόν Τύπον εξαφείσας τών επίσημον άποφάσεων. Θα εκδίδονται λοιπόν καθημερινώς επίσημα άνακοινωθέντα. Επίσημον δε άνακοινωθέν θα πη επίσημον ψεύδος-μικρό ή μεγάλο άδιάφορον, θα πη διατύπωσις παραγμάτων ύπολογιστική, θα πη ό,τι θέλετε, αλλά άληθειαν και Ουσίλοσνοιον αντίληψιν δέν θα πη.

Ίδου λοιπόν άμέσως ή πρώτη ήττα της Άληθείας και της Δικαιοσύνης. Ίδου το πρώτον δείγμα της άνθρωπίνης στενότητος ή ό-

ποία παράσχει και αυτών τών άντιπρόσωπον του Ύπερτάτου Ίδανισμού.

Ούκ' ήν άλλως γενέσθαι.

Ούτε ο τετραετής παραγωγός της ζωής εστάθη ίκανός ν' αλλάξη τόν άνθρώπον. Υπολογισμός, συμφέρον και ύστεροβουλία θα διευθύνουν τας πράξεις της άνθρωπότητος. Ούτε ή άγωνία της, ούτε τα μαρτύρια της είναι ίκανά να συγκινούν τούς Άριστέας της ζωής, οι όποιοι ευρέθησαν διέποντες και κανονίζοντες τας τύχας της. Για τοούτο πολύ φοβούμεθα για τα Έλληνικά Δίκαια και τα εθνικά όνειροπολήματα της Έλληνικής ψυχής.

Ένας κολοσός παλαίει εις τόν στοίβον τών Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, παλαίει με ειλικρίνειαν, με ευστάθειαν, με σύνεσιν, με θέλησιν, με άποφασιστικότητα. Ένας εθνικός πρόμαχος άντιπαρατάσσεται εις τόν όγκον της άδικίας και της άληστειας τών εχθρών μας και ή φωνή του παλλομένη από ειλικρίνειαν και ζωήν άγωνίζεται να διαφωτίση τας στυνιδήσεις τών ισχυρών Άρχηγών τών Κυριαρχών Έθνών του Κόσμου περί τών άναμφισβήτητων και άπαραγραπτών δικαίων μας.

Θά άκουσθ ή φωνή του Έλληνος Προδουπογογού; Είναι ή μόνη έλιπις της άγωνίας της Έλληνικής ψυχής Άντιπροσωπεύει επάξιος τόν ευγενέστερον Λαόν του Κόσμου θυσιασθέντα και πάλιν ύπερ της διεθνούς ευτυχίας και χαράς. Ουσιάζεται και την στιγμήν αυτήν ακόμη συμμετέχον εις επιχειρήσεις ξένας προς ιδιοτελείς σκέψεις και μόνον διά να μη φανή κατώτερος του ιστορικού του παρελθόντος και της άνεγνωρισμένης γενναιοφροσύνης του.

Γύρω δε εις την φωνήν του Προέδρου μας και τας διαμαρτυρίας του Άλυτρώτου Έλληνισμού και τόν πόνον τών άδικουμένων Άδελφών μας και την λαχτάραν της Θράκης και την άγωνίαν της Σμύρνης και την άπόγνωσιν τών Λωδοκιανών και της Ήπειρου την άποφασιστικότητα και τόν ένθουσιασμόν τών Κοινοπολιτιστών και τών Ποντιών τας επικλήσεις, συνεγείρεται επιβλητική τών φιλελληνικών κύκλων ή διαφωτιστική γνώμη. Και από την εχθίστην άκόμη Ίταλιαν άκούονται γνώμαι ύπερ τών Έλληνικών Δικαίων. Και από την Τουρκικήν ακόμη συνείδησιν άνατηδά μία ακτίς διαφωτίζουσα την Διεθνή αντίληψιν περί της ύπεροχής του Έλληνικού πολιτισμού. Και κορυφή της Έπιστήμης, της της Πολιτικής, της Δημοσιονομίας της Άμερικικής, της Άγγλικής, της Γαλλικής, της Έλβετικής, του Βελγίου, της Ολλανδίας έρχονται επικουροι εις την προσπάθειαν της επικρατήσεως της ιδεώδους Έλληνικής φυλής. Και ή

Ἀρμενία καὶ ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Σερβία καὶ ἡ Οὐκρανία καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Πολωνία συναισθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν να διακηρύξουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀδικηθῇ ἡ κοίτις τοῦ Ὁραίου καὶ τοῦ Ὑψηλοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀσασολεῖ τὴν Συμμαχικὴν Συνδιάσκεψιν τὸ Γερμανικὸν καὶ τὸ Ρωσικὸν πρόβλημα, μέσα στὸ ὁποῖον ἀναμιγνύεται καὶ τὸ Πολωνικὸν καὶ τὸ Οὐγγρικὸν καὶ τὸ Ἰταλικὸν καὶ τὸ Σερβικὸν καὶ πληθὺς ἄλλων δευτερευούσης σημασίας ζητημάτων.

Ἐπεὶ πάντα ὅμως ταῦτα προβάλλει ἀπειλητικῆ ἡ Γερμανικὴ ἀντίληψις.

Αἱ δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως Δρ. Ἐμπερτ πρὸς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας περὶ τοῦ ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῇ ἡ χώρα αὕτη ταπεινωτικὴν εἰρήνην, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνώμαλον ἐσωτερικὴν κατάστασιν καὶ πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Μπλοσεβιτισμοῦ ἐν Ρωσίᾳ, παρέχουν σοβαρὰς ἀνησυχίας εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Δημοκρατικὴν Ἀντιπροσωπεῖαν τῶν Λαῶν. Ἀπόρροια δὲ τῶν σοβαρῶν αὐτῶν ἀνησυχιῶν ὑπήρξεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Πολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως κρατήσουν οἱ τε Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην ὁλόκληρα ἑκατομμύρια ἐνόπλιον δυνάμειον. Οὕτως ἡ Γερμανικὴ παλινστραφία θὰ ἀνεφθῇ πολὺ ἐν τῆς ἐπιτρέπεται ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ πάλιν τὸν ὄγκον τῆς συμμαχικῆς ἀποφασιστικότητος. Ἐπελθούσης δὲ ἤδη καὶ τῆς ἀναδείξεως τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τέως Καγκελαρίου Ἐμπερτ ἐλπίζεται ὅτι ἡ Γερμανία θ' ἀποδεχθῇ ἀγογγύστως καὶ ἀδιαμαρτυρητῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτάτων Ἀρχηγῶν τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιβληθῶν διὰ τῆς νέας ἀνακομῆς. Ἡ σιδηρὰ ἀνάγκη θὰ κατασχῇ ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ καὶ ἐπὶ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι νομίζουσι ὅτι εἶδον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὀργιάσουν εἰς βίβρος γεγονοῦσιν ἡ ἀδύνατον Λαῶν.

Λήγοντος τοῦ μηνὸς ἀγγέλλεται καὶ ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ μέλη ἀνὰ δύο ἀντιπροσώπων Γάλλους, Ἀγγλους, Ἀμερικανούς καὶ Ἰταλοῦς. Λεπτομέρεια καμμία δὲν ἐγνώσθη. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς δυνατῆς δικαιοσύνης ὅταν συμμετέχουν ὁ Καμπὼν, ὁ Κριστιάν, ὁ Ἄνταμς καὶ ὁ Νταϊῦ.

Δ. Α. Ζ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Μία πεντηκονταετηρὶς καὶ μία εικοσιπενταετηρὶς ἀπερασίσθη νὰ ἑορτασθῶσι κατὰ τὸ ἥδη ἀρχάμενον ἔτος. Ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ προηγουμένου τῶν ἑλληνικῶν

Ἑορταὶ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν γραμμάτων κ. Μπάμπη Ἀπφίνου καὶ ἡ εικοσιπενταετηρὶς τοῦ

προηγουμένου τῆς μουσικῆς κ. Διονυσίου Λαυράγκα. Ἄμφοτέρων ἀριστέων τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης.

Ἑορταὶ ἀπορρέουσι ἀπὸ γεγονότα μακρῶς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐργασίας, δὲν εἶναι συνήθειαι εἰς τὸν τόπον μας.

Ἡ ἀντίληψις καὶ ἡ ἐννοία τῆς ἀλληλεγγύης δὲν εἶναι συμφυρῆς μὲ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Καὶ ἂν ὑπάρξουν συνασπισμοὶ καὶ ἐνώσεις διανοουμένων ἀνθρώπων, δὲν θὰ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν βαθεῖαν τὴν ἐννοίαν τῆς συνεργασίας. Καὶ αὐταὶ περιορίζονται διὰ τοὺς ὀλίγους. Γίνονται πηγαὶ ἐκμεταλλεύσεως ἢ ὀρισμένων ἀτόμων ἢ ὀρισμένης κλίμας. Παράδειγμα ἡ ἑταιρεία μας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων. Νομίζε κανεὶς ὅτι ἰδρῆθῃ διὰ ὀρισμένα πρόσωπα, γὰ ὀρισμένα ἄτομα. Ὅλη ἡ κίνησις τῆς ἑταιρείας αὐτῆς ἐκπηγάζει ἀπὸ ὀρισμένα δυνάματα. Αὐτοὶ τιτοφόροι, αὐτοὶ ἀνακαινισταί, αὐτοὶ διοργανωταί, αὐτοὶ θεορυποιοί, αὐτοὶ ὀφραιοῦχοι, αὐτοὶ ἐξουσιασταί, αὐτοὶ κυρίαρχοι ἀσώδοτοι εἰς πράξεις, σκέψεις καὶ ἀποφάσεις. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἡμέτεροι, ταπεινοὶ πληθεῖοι, ἀρκοῦμενοι εἰς τὴν ὑψηλὴν τιμὴν δι τακτικῶς καταβάλλομεν τὴν μηνιαίαν ὑποχρέωσιν μας καὶ μὴ τολμῶντες ν' ἀντιπροσώσωμεν κἂν τὸν οὐδὸν τῶν ἀδύτων τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν τῆς ὑψηλῆς διανοήσεως καὶ τῆς ὑψηλῆς τέχνης. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἡμέτεροι εἰμεθα δι' αὐτοὺς νεκροὶ πνευματικῶς, κοινωνικῶς, διανοητικῶς, καλλιτεχνικῶς. Αὐτοὶ εἶναι καὶ Διδάσκαλοι, αὐτοὶ εἶναι καὶ Συγγραφεῖς, αὐτοὶ εἶναι καὶ Μουσικοί, αὐτοὶ εἶναι καὶ Θεσμοθέται, αὐτοὶ σείουσι τὴν Γῆν καὶ κινοῦσι καὶ τὰς Οὐρανίας Δυνάμεις.

Ἐπεὶ ἀπὸ τὴν ὥραν αὐτὴν εἰκόνα ποῦ δαναϊζόμεθα ἀπὸ ἐνα ἀπὸ τὰ πνευματικώτερα Σωματεῖά μας μορεῖ κανεὶς νὰ ἐνοήσῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἀλληλεγγύης ἢ ὁποῖα συνδέει τὰ διανοητικὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλλάδος. Γὰ τοῦτο θεωροῦμεν τοὺς δύο προαναγγεθέντας ἑορτασμοὺς ἐπιτηροῦσιν ὡς μίαν ἀφορμὴν πνευματικῆς ἀναλόγητο ἢ ὁποῖα ἴσχυρε ἐλπίδας ὑμειστέρας ἀντιλήψεως τῶν ὑποχρέωσεων ἐνὸς ἐκάστου τῶν διανοουμένων μας πρὸς τε τὸ σύνολον καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν.

Θλιβερὰν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ διαλαληθεῖσα ἀναγκαιότης ἐνὸς τῶν σοβαροτέρων παρ' ἡμῖν λογίων, διὰ τὴν μὴ ἀπονομήν τοῦ Ἀριστίου εἰς αὐτόν.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ Ὅλα ἐκεῖνα ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐξασηῖ τὰ γράμματα δὲ μ ο σ ι α, ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐγινεν εἶναι προῖον ἐμπαθείας, ὅτι θεωρεῖται ἐ π ι σ ῆ μ ο ς ἐστιγματισμένος ὡς ἂ ν ἄ ξ ι ο ς, ὅτι διακόπτεται τὸ στάδιον κατὰ διαταγὴν τῆς Πολιτείας, κ.τ.λ., κ.τ.λ., εἶναι τόσαι παιδαριώδεις σκέψεις καὶ ἀποφάσεις ποῦ, μὴ τὸν Θεόν, δι-σώζει κανεὶς νὰ φαντασθῇ, ὅτι προήλθον ἀπὸ ἑλληνα σοβαροῦμενον. Πολλὴ δὲ μάλλον ἀπὸ ἑλληνα ἀνεγνωρισμένης ἀξίας διανοοῦμενον, ἔχοντα μάλιστα τὴν δικαίαν ἀξίωσιν νὰ θεωρηθῇ ἱκανὸς ἐπιφραβεύσεως ὑπὸ τῆς Πολιτείας, διὰ τὸ μακρὸν φιλολογικὸν του στάδιον.

Ὁ κ. Σενόπουλος ἀνωτὸς ἐφάνη κατώτερος ἑαυτοῦ. Καὶ εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν τὸν κατηφορικὸν, μὲ ὀλιγοτέραν ὅμως ὀρμὴν τὸν ἠκολούθησεν ὁ κ. Στρατήγηρ καὶ μόνον ἐσθῆθῃ εἰς τὸ ὄνομα τῆς θεσεως του ὁ κ. Μαλιζάκης, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ὁ ὑπέρροχος κ. Ζερβός, ὅστις ἐφάνη ἐκπληροσόμενος διὰ τὸν γύρω του ἀπλούμενον δόρυβον. Τόσην ὀλίγην σημασίαν ἔδωκεν εἰς τὴν Κρατικὴν αὐτὴν τιμὴν τὴν ὁποῖαν αἱ διαμαρτυρίαι καὶ οἱ ὀδυρμοὶ οὕτε δύνανται οὕτε πρέπει νὰ ἐκβιάζων.

Βυθισμένη στὴς σκλαβίαις τὴν ἀτέλειωτη ὀδύνῃ ἢ Θράκῃ μας, πονεμένη ἀπὸ τὸν ἄγριο διωγμὸ τῶν τυράννων τῆς ἐγκατεροῦσεν αἰῶνας τώρα μετὸ ὑπεργλυκῆ ὀνειροτῆζαπε-
Ὁ στρατὸς μας εἰς τὴν Θράκην λευθερώσεως.

Τὸ ὄνειρον αὐτὸ τὸ ἔκαμε πραγματικότητα ὁ ἑλληνικὸς Στρατὸς. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις Ἑλληνικῶν Στρατιῶτων, ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς στολῆς εἰς τὰ ἱερὰ ὄματα τῆς Θράκης ὑπῆρξε καὶ τι ἀπεριγράπτως ὄρατον, ὑψηλόν, πανηγυρικόν, συγκινητικόν. Ἐνας ἑορτασμὸς Ἀναστάσεως—πραγματικῆς Ἀναστάσεως—ὑψηλῆς Ἀναστάσεως, παρηκολούθησε τὴν εἰσοδὸν τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Αἱ ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἱκανοποιήσεως ὑπῆραν ἄδολοι, ἔντονοι, ἱσχυροὶ καὶ ἐφανερῶσαν διὰ μολοιστὴν φορὰν τὴν ἀμειψιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ αἰσθηματος, τὸ ὁποῖον τίποτε στὸν κόσμον αὐτὸν δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ καταπνίξῃ, νὰ συγκατήσῃ, νὰ ἐκμηδενίσῃ.

Ἡ Θράκη σήμερον ἀναπνεῖ ἐλευθέρῃ καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν πνοὴν τῆς ζωογονεῖ ὄλας μας τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας, ὄλους μας τοὺς ἐθνικοὺς πόθους.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐδήλωσαν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος κ. Θρ. Πατριεζᾶν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεργασθῶν μετὰ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τεθῇ τὸ ἔργον τῆς Παιδικῆς περιθάλψεως ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἰσχυρῶν καὶ μονίμων βάσεων, ἀναγνωρίζοντες τὴν μέχρι τοῦδε, κατὰ τὴν κατεῦθεν ταύτην, ἀποτελεσματικὴν καὶ πρακτικὴν δρᾶσιν τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κυρίας Θεοδώρας Τσάτσου Κεντρικοῦ τμήματος Βρεθῶν.

Ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς προτίθεται νὰ καταστήσῃ τὰς Ἀθήνας Κέντρον τῆς ἐπεκταστικῆς ὑποδειγματικῆς ὀργανώσεως τῆς Παιδικῆς Περιθάλψεως καθ' ἑλὴν τὴν Ἑλλάδα, καταβάλλων πάντα τὰ ἔξοδα τοῦ ἔργου τούτου, ἐφ' ὅσον ἴθελαι παραμείνει ἐν Ἑλλάδι· ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ διοργανωθῆσέναι Βρεφοκομικὸν σταθμὸν θέλει ἰδρῶσαι ἑαυτοῦ προτύπους Σκεθροὺς ἐν Σέρρει, Καβάλλῃ καὶ Μυτιλήνῃ.

Τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα ἀπεδέχθη εὐγνωμῶς τὴν παροχὴν τῆς ἀρωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπερ ἀνέλαβε μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀποχώρησιν αὐτοῦ νὰ συνεχίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ προγράμματος.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνεργασίας ταύτης ἐκανονίσθησαν ἐν κοινῇ συνάντησιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀμερικ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. κ. Walker καὶ Rennie καὶ τῶν κ. κ. τῶν Θεοδώρας Τσάτσου, Ἀργυροῦς Δελλαπόρτα, Ἐλένης Δημητριάδου, Παλλοῦς Κυριακίδου, Σμαράγδας Βασιλείου, τοῦ Πατρικοῦ συμβούλου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος ἱατροῦ κ. Ἀπ. Δοξιάτου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος κ. Θρ. Πατριεζᾶ, ὅστις ἐξέφρασεν ἐξ ὀνόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως κ. Σίμου, καλωθέντος ἐξ ἀδελφείας νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην, τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐξόχως φιλόφρονον δρᾶσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης εἰσήγαγεν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον τὸ ὄρατον ἔθιμον τοῦ κοφίματος τῆς βασιλοπῆτας.

— Εἰς τοὺς χαρτοπακτικῶς ὄντας τῆς Παραμονῆς τοῦ Ν. Ἐτους ἐβρεψαν δάφνας αἱ κυρία μας.

— Ἡκούσθησαν ἀποτελέσματα κατὰ χιλιάδας δραχμῶν εἰς διαφοράς ὑπὲρ ἢ κατὰ μεγαλοπλοῦτον κυριῶν τῆς πολέως μας.

— Ἀπέθανεν ὁ Ι. Καλοτύπης μία ἐκλεκτὴ φυσιογνωμία ἐν τῷ κύκλῳ τῶν διανοουμένων καὶ μορφωμένων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μας.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Ψηλὰ Βουνὰ» βιβλίον διδακτικῶν γραμῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ζ. Παπαντωνίου.

— Ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐπικράτεσε σάλου γλωσσικῶν καὶ παιδαγωγικῶν.

— Αἱ «Ἀθήναι» πρωτοστατοῦν εἰς διαμαρτυρίας καὶ ἀντιγνομίας.

— Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν τὸ ζήτημα τῆς ἐκστρατείας εἰς Ρωσίαν ἤγειρε θέσσαν διαμαρτυριῶν.

— Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔφρασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ κατηγορήσῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι δίδει ἀ-

νακριθείς πληροφωρίας για να καλύτερη της Κυβερνήσεως την ευθύνη.

— Το Υπουργείον της Παιδείας προκηρύσσει νέον διαγωνισμόν διά την έκτελεσιν εικόνων με παιδαγωγικά θέματα.

— Η Έσθονια ζητεί την βοήθειαν της Ελλάδος.

— Είναι πολύ συγκινητική βέβαια αυτή η επίκλησις αλλά δύσκολος ή έκτελεσις της.

— Άλλά ως συγχάζη το έILON Κράτος.

— Πολύ σύντομα θα τής στείλωμεν κάτι τ. καλύτερον από την βοήθειάν μας.

— Θα τής στείλωμεν ένα από τους μεγαλύτερους διπλωμάτας μας!

— Από τας εκπληκτικώτερας έφευρέσεις του αιώνος μας και ή χρησιμοποίησις του «Ειρηνικού Αεροπλάνου» διά την μεταφοράν των Άγγλων πληρεξουσίων της Ειρηνικής Διασκέψεως από Παρίσιους εις Λονδίον και τανάκακην.

— Θα ταξειδεύσουν με ταχύτητα 125 μιλίων και θα έκτελούν πολλάκις της ημέρας ταξείδια.

— Θα δύνανται οι Άγγλοι εντός δύο ωρών να μεταβαίνουν εις Λονδίον να κάμουν την δουλειά τους και να έπιστρέφουν.

— Κάθε ειρηνικόν αεροπλάνον θα περιλαμβάνη δύο επιβάτας.

— Ούτοι θα κáθηται εις κλειστόν σαλόν φέρον καναπέδες, πολυτελή καθίσματα, γραφείον, ηλεκτροφωτισμόν και θέρμανσιν, θέσιν διά τας άποσκευάς και τσπουκαίτερον πλήρη ασφάλειαν των ταξείδιων.

— Τίνα αριθμόν αντιπροσώπων έστειλε κάθε Κράτος εις το συνέδριον της ειρήνης;

— Η Άγγλία μετά των άποικιών της 500.

— Η Άμερική 350, ή Ίταλία 300, το Βέλγιον 200.

— Η Ελλάδα, αν άναγκάσε 150 και έχει ο Θεός για συνέχειαν.

— Η Ιαπωνία 100, ή Νοτιοσλαβία 80, ή Τσιλοσλοβακία 80.

— Η Πορτογαλλία 50, ή Κίνα 50.

— Το έILON 1860 μόνον των άναφερθέντων Κρατών.

— Τών ουδετέρων και των έχθρικών Κρατών θα υπολογισθών βραδύτερον.

— Η περίφημος μολοσειδικιστρια Ρόζα Λούξεμπουργ έφρονέθη οικτρώς από το έμμανέν κατ' αυτής πλήθος.

— Άλλά και ο ύπεροχος σοσιαλιστής Δήμικνεχτ παρασυρθείς εις έδηλωσεις ύπερσοσιαλιστικής ύπóστησιν αυτήν τύχην της συνεργάτιδος του.

— Εγάζη μέσα στα βουνά ή μέσα στα έλληνικά πελάγη άγνωστον άκόμη, ένα ύπεροχο καλλιγράρι.

— Ο Πλωτάρχης αεροπόρος Άριστ. Μωραΐτινης, προσωπικήσιν της τάμης, της αυτοθυσίας, του ήρωισμού, του πατριωτισμού μέσα στον αεροπορικόν του θρόνον έχασε την ζωήν ήν τυχαίως πτώσεως του αεροπλάνου του.

— Έτσι σε μία στιγμή ειρηνικής πώσεως ή άδικως μόζρα άπέρησε της έλληνική λεβεντιά ένα από τους πολυτιμώτερος αντιπροσώπους της.

— Κατά την ύπογραφήν της άνακαχής οι σύμμαχοι είχαν εις το Δυτικόν μέτωπον 6,427,100 στρατώτας μαζήμους και μή.

— Η Γαλλία είχε 2,559,000, αι Ήνωμένα Πολιτεία 1,956,100.

— Η Άγγλία μετά της Πορτογαλλίας 1,747,000 και το Βέλγιον και ή Ίταλία 200,000.

— Διετάχθη ή σύζυγος του Έμβερ πασάα, πριγκήπισσα Μετζίτα ν' άδειάση το Άνάκτορον της για να

χρησιμεύση ως διαμονή του Άρχιστρατήγου Ντ' Έσπραι.

— Υπέκυψε κατόπιν διαρραυριών ή τρυφερά χανούμ στα κελύσματα των ισχυρών.

— Εισήθεν εις την Κωνσταντινούπολιν Έλληνικόν άπόσπασμα διά την ύπηρεσίαν της Έλληνικής πρεσβείας.

— Ο Έλληνομύς έγαρήστες την έμφανισιν του με άκράτητον με θυελλώδη ένθουσιασμόν.

— Διαπρεπής Γάλλος Μηχανικός ισχυρίζεται ότι το Έλληνικόν έδαφος περιέχει μεγάλας πετρελαιαφόρους πηγάς.

— Ζητεί ν' αναλάβη τας μελέτας και τας δαπάνας της διατρέψεως υπό τόν έρον να τού παραχωρηθή ή έκμετάλλευσις.

— Έγγράφει ότι ή συμμετοχή του Κράτους θα είναι ουσιώδης κρίνεται δε ότι αι προβλήσεις του Γάλλου έπιστήμονος είναι άπολύτως δικαιολογημέναι.

— Η κατάργησις της θανατικής ποινής παρ' ήντιν προσημαίνεται εκ της μη άνασώσεως της συμβάσεως του Κράτους μετά των Δημίον.

— Άλλά το κομικόν στην περίστασιν αυτήν είνε κάποια δημοσιεύσις έπιστήμου προσεύσεως ή όποία διερώτιζε τόν Λένν περί μίσε μεγαλοουρούς οικονομολογικής σκέψεως των αρμόδιον.

— Έπληροφωρούμεθα ότι διά της τελευταίας άνατεώσεως της συμβάσεως οι Δέμηιοι άπεδέχθησαν να λάμβάνουν άμοιβήν κατά καρτομύομενον Δραχμάς μόνον 50 αντί των 100 πού έλάμβανον άλλοτε.

— Και ούτως διεσώθη ο Δημόσιος Θησαυρός.

— Τα «Φ'ηλά Βουνά» του κ. Παπαντωνίου έδημιούργησαν όγκον έπιπρήσεων και θαυμασμού.

— Οι κριταί διεπρήθησαν εις δύο στρατόπεδα.

— Ποιοι έχουν δίκαιον ο χρόνος θα το άποδείξη.

— Μεγάλοι ένεργείαι καταβάλλονται διά την ένωσιν των Έκκληρητιών.

— Είναι άρα γε έργον ούτοπιστιών τιμών;

— Άπέθανε και εκηδεύθη μεγαλοπρεπώς ο Μίνως Κυπριάδης.

— Άρχαίος μεγαλέμπορος της Αιγύπτου και μιάψυχη γιομάτη από ένθουσιασμόν προς τα πατριωτικά ιδεώδη.

— Τον άποκαταστάνα ήδη εν Άθήναις διαπρεπήσων πόνον ούόντου κ. Έπ. Κυπριάδην, συλλυπούμεθα απόψυχης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Άνζοινωθέν

Άπεφασίσθη ή πληρωμή δραχμιών εκατό άπάνται έπιδομάτων εις τους άπολυομένους όλίπτας ή ναύτας τους καταγομένους εκ Θράκης, Μικράς Άσίας ή εκ του έξωτεριου, ών αι οικογένειαι δέν έλαβον ουδέν έπίδομα εκ μέρους του Κράτους.

Η πληρωμή θα άρχισή από σήμερα και θα έξακολουθήσθη καθ' εκάστην από της 3—6 μετά μεσημβρίαν εν τώ καταστημάτι του Φρουραρχείου Πειραιώς υπό ειδικού ύπαλλήλου του ύπουργείου.

Καλούνται οι δικαιούμενοι του άνωθι έπίδοματος, όπως προσέχωνται κατούντες το άπολυτηρίον των και σχετικά δικαιολογητικά, ίνα κατόπιν της νομίμου βεβαίωσης εισπράξουν το έπίδομά των.

(Έκ του Έπουργ. Περιστάλψεως)

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

3—Οδός Κοραή—3

Διά της ύγιεινής του στόματος και των όδόντων σώζετε ου μόνον τους όδόντας σας, αλλά προσλαμβάνετε άπειρους νόσους του στόματος, των όδόντων, των ώτων, του φάρυγγος, του λάρυγγος, των βρόγχων, των πνευμόνων, ως και του πεπτικού συστήματος πολλάκις δε σώζετε την ζωήν σας αυτήν.

Συνιστώμεν ένθέρμως τόν δι ακεκομένον έπιστήμονα οδοντοιατρόν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τού όποιου αι τρεις σκευασαί Έλιξίρια, Όδοντόκοις και Άδαμαντίνη, είνε μονδικα εις το είδος των.

Διά του Άλιξιρίου παύει ή Όδοντογία και ή νευραλγία. Είνε συσκευασαί αλάνθαστον και άποτελεσματική.

Πωλείται παρά τώ ιδίω άντί 2 δρ. το φυλλάδιον **3—Κοραή—3**

ΚΟΝΙΑΚ
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ
Δ. Μ. ΠΟΥΡΗ
ΕΝ ΗΕΡΑΙΕΙ

ΚΟΣΜΟΣ

Το μεγαλύτερον και το πλουσιώτερον

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΩΝ

Έφάμιλλον των καλλιτέρων Έυρωπαϊκών Καταστημάτων

Το μόνον εν τή Προτευούση λειτουργούν μετά παραδειγματικής άκριβείας και τάξεως.

Προμηθεύομενον άπ' ευθείας εκ των όνομαστοτέρων Γαλλικών και Άγγλικών Έργοστασιών και πωλών με λογικάς τιμάς τα τετρα και έξέχοντα εις καλαισθησίαν είδη του, κατώρθωσαν εν έλαχίστω χρονικώ διαστήματι να τιμάται υπό εφουράτης και εκλεκτωτάτης πελατείας.

Συστήσαν ίδιον εργοστάσιον ύποδηματοποιίας, κατασκευάζει και πωλεί έτοιμα και επί παραγγελία ύπόδηματα άνδρων και γυναικων καταστάνα τα όνομιστώτερα έλληνικά ύποδήματα διά την άπαράμιλλον αυτών στερεότητα, την τελείαν έφαρμογήν και τας ιδιαιζούσας εις γούστο και πρακτικότητα φόμας των.

Διά να έχη τις πληροτέραν την ιδέαν του Καταστήματος «ΚΟΣΜΟΣ» άρκεί μία μόνον έπίσκεψις.

31—Οδός Σκαδίου.—31

MODES CHAPEAUX
ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΑΝΤΟΥΚΑ
38 — ΕΡΜΟΥ — 38
Τα νεώτερα και τελειότερα Παρισινά
μοντέλα εις όλα τα γούστα και σχήματα.
38 — ΕΡΜΟΥ — 38

Έν τή οδω Έρμου αριθ. 42

ΜΕΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ.ΣΦ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εις τόν άφρονον και ποικιλώτατον και πολύμορφον και πολύχρωμον έμπορικόν πλουτον του καταστήματος των άδελφών Μουτσοπούλων ζητήσατε τα τελειότερα άσπρόρουχα διά ΠΡΟΙΚΑΣ, τα πλέον πολυποικίλα κεντήματα και δαντέλλας και τα τελευταίας μόδας όφάσματα. Δέν θα σάς προσελκύση μόνον ο πλουτος και ή ευημερία του καταστήματος αλλά και ιδιαιζουσα εις τους Καταστηματαρχαίς τούτους ευγένεια και άβρόβτης των τρόπων.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ. 60
Ἡμίσεια > > >	35
Τέταρτον σελίδος > >	20
"Ὀγδοον > > >	12

*Διὰ χρόνον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσώτερα ἰδιαίτερα συμφωνία*

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΦΕΝΤΑ

Διηγήματα Α'. Τόμος	Φρ. 3.00
» Β'. »	2.00
» Γ'. »	1.50
Ἡ Γκρόρανα Ἱστορικὸν μυθιστόρημα	
ἕξ ὑπερπτακοσίων σελίδων	5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- '**Η Μοναχὴ** Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
- '**Ὁ Ἐξελισσόμενος** Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
- '**Η Κλεφτοπούλα** Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
- '**Η Τζένη** μετὰ τὸ γέλοιο τῆς Κοινωνικὸν δραματικὸν μονόπρακτον μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
- '**Ὅταν λείπη τὸ χοῦμα** Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον. Πάντα Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. Η'. Θ'. Ι'. καὶ ΙΑ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 30 φρ. ἕκαστη.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΑΓ. ΔΑΝΟΥ
 ΜΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΛΕΦ. ΑΘΗΝΩΝ 10.01. 4.31

" ΠΡΟΝΟΙΑ "

ΤΗΛΕΦ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ Μ 1.21

ΠΡΑΚΤ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
 & ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΑΝΟΥ & ΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ

ΔΡΑΧ. 2.000.000

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ - ΣΚΑΦΩΝ - ΚΕΡΑΩΝ - ΑΞΙΩΝ

POLICES FLOTTANTES - ΣΥΜΒΟΛΙΑΙ ΤΑΧ. ΔΕΜΑΤΩΝ

Πρακτορεία εις ὅλους ἰοὺς λιμένας